

REVISTA sufletdefemeie.ro

SUFLET DE FEMEIE 35

Interviu cu:
Angela Țiprigan

Se strecoară încet
toamna

povestea
RESTORED

FÂNTÂNI
pentru
AFRICA

Colectivul de redacție *SUFLET DE FEMEIE* vă mulțumește!

Venim spre voi cu recunoștință și cu mulțumire pentru eforturile și resursele pe care le-ați oferit, pentru că împreună, în unitate să putem sluji și lăuda un Dumnezeu glorios. Revista "Suflet de femeie", nu ar fi ajuns la numărul 35 fără articolele voastre, fără susținerea în rugăciune și fără eforturile financiare, pentru care colectivul de redacție vă apreciază și vă este profund recunoscător.

De aceea, vrem să vă încurajăm pe această cale "să nu obosim în facerea binelui; căci, la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală" (Galateni 6 : 6 – 9), căci „pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu" (2 Corinteni 9:7).

Dacă doriți să ne sprijiniți în continuare în lucrarea "Suflet de femeie", atât cu articolele, cât și cu finanțele voastre, vă invităm să folosiți datele de contact de mai jos:

E-mail: **contact@sufletdefemeie.ro**
Fundatia Mater, cont in lei Banca Românească Tg. Mureș
RO21BRMA0330033872400000

Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Cuprins

6	INTERVIU CU ANGELA ȚIPRIGAN RODICA BACIU	22	CULORILE ALINA NEAGU
8	FIȚI BINECUVÂNTAȚI LIDIA ALDEA	23	PIERTE DE ADUCERE AMINTE DANIELA DECEAN
9	SĂ FIU COPILUL TĂU CORNELIA PURCAR	24	VREMEA RIDICĂRII DEBORELOR MIRELA PETAN
10	POVESTEA FRÂNGHIILOR ELISABETA PORUT	27	SCRISOARE CĂTRE UN COPIL NEVĂZĂTOR
12	SE STRECOARĂ TOAMNA SUSANA PRECUP	28	VOI LĂUDA PE DOMNUL ADELINA MORAR
13	MULȚUMITOR ÎN ORICE ANOTIMP SUSANA PRECUP	31	CUM SĂ AI O INIMĂ MULȚUMITOARE FLAVIA PRECUP
14	DUMNEZEU VREA SĂ FIM CEI MAI BUNI LORENA COSTIN	32	FÂNTÂNI PENTRU AFRICA RODICA BACIU
15	DUMNEZEU RĂMÂNE ACELAȘI REBECA BELEAN	34	CARTE DE BUCĂTE ROMAI LUMINIȚA CIOABĂ
18	CUM SĂ AȚINGI EXCELENȚA CA FEMEIE CĂSĂTORITĂ PAULA DEJEU	36	ALFA ȘI OMEGA
20	CREATĂ PENTRU A FI AJUTORUL POTRIVIT ANDREEA CĂLIN	38	CREDO TV

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Rodica Baci
Biserica "Emanuel", Târgu-Mureș
Mia Pop
Biserica "Noul Legământ", Târgu Mureș
Lidia Aldea
Biserica "Bethel", Târgu Mureș

DESIGN

Luciana Sand

CORECTURĂ ȘI REDACTARE

Simona Decean
Mia Damian

Editorial

În ajun de aniversare

Dragi citoare, dragi cititori,

Ne uităm în urmă și ni se pare că prea repede s-au scurs 10 ani. Da, atât a trecut de când colectivul de redacție al revistei "SUFLET DE FEMEIE" s-a întâlnit pentru prima dată.

Începuse un an nou de învățământ și imediat după ce ne-am trimis copiii la școală, ne-am gândit că ar fi timpul să ne apucăm de treaba și să scriem, fiecare ce aveam pe suflet: experiențe, interpretări ale Sfintei Scripturi, principii de viață, rețete, poezii; toate acestea pentru a ne îmbogăți unele de la altele.

Atunci ne-am gândit la un proiect la nivel de oraș – Tg-Mureș- neștiind că revista noastră va atinge marginile îndepărtate ale pământului, nebănuind că va fi distribuită on-line, așa cum se întâmplă acum.

Scânteia acestui proiect a pornit de la vizita d-nei Angela Țiprișan la Tg-Mureș, dânsa fiind invitata noastră, pe atunci, la conferința "Frumusețea femeii creștine", conferință la care au participat peste 300 de femei din județele Mureș și Harghita.

Cu ocazia vizitei sale d-na Angela Țiprișan ne-a povestit și despre o revista pentru femei, de care se ocupa împreună cu femeile din biserica dânsi, la Timișoara, și așa s-a înfiripat gândul că, dacă există la Timișoara o astfel de lucrare a femeilor, de ce n-ar fi în toată țară?

Iată câtă inspirație poate aduce o întâlnire cu o persoană specială, cu o persoană care are credință și experiență, cu o persoană iubitoare de Dumnezeu. Despre această ființă dragă nouă – d-na Angela Țiprișan-veți putea afla mai multe citind interviul realizat în acest număr al revistei.

În cei zece ani, care s-au scurs între timp, ne-am străduit ca anual să avem câte 4 numere ale revistei, câte unul pentru fiecare trimestru și să îmbogățim astfel relațiile dintre noi, cunoscându-ne principiile, experiențele și inimile.

Am întâmpinat și obstacole, cum sunt lipsa de articole, lipsa de bani, critici (meritate sau pornite din invidie), lipsa de timp și chiar lipsa de inspirație, dar peste toate acestea am trecut datorită credinței că Dumnezeu ne-a chemat să fim o voce în această generație, un glas ce proclamă speranța și adevărul.

Cu fiecare număr am dorit să aducem ceva nou, răspunsuri noi, povești noi de viață, principii noi învățate, autoare noi, rețete noi...

Printre aceste lucruri noi sunt și îndurarea și bunătățile Domnului care ne-au însoțit până aici și am simțit că s-au înnoit pentru noi la fiecare număr al revistei; de fapt aceste îndurări și bunătăți divine se înnoiesc în fiecare dimineață.

Acest lucru l-am învățat de la profetul Ieremia, care într-o perioadă foarte grea pentru țara lui și pentru el personal spunea:

"Iată ce mai gândesc în inima mea și iată ce mă face să mai trag nădejde:

Bunătățile Domnului nu s-au sfârșit, îndurările Lui nu sunt la capăt, ci se înnoiesc în fiecare dimineață. Și credințioșii Ta este atât de mare! Domnul este partea mea de moștenire", zice sufletul meu, „de aceea nădăjduiesc în El. Domnul este bun cu cine nădăjduiește în El, cu sufletul care-L caută.”

(Plângerile lui Ieremia 3:21-25)

Dupa 10 ani de muncă la acest proiect, care constituie un dar de la Dumnezeu pentru mine și pentru multe femei din România, pot spune ca ne-am îmbogățit în credință prin valorile și mărturiile care au fost transmise, am câpătat experiența muncii în echipă și am învățat multe lucruri.

Un gând foarte valoros la care aș vrea să meditam împreună este că oricâte lucruri noi s-ar întâmpla zilnic, plăcute sau neașteptate, **aș vrea să reținem că și îndurările Domnului se înnoiesc în fiecare dimineață.**

Asta înseamnă că suntem în siguranță indiferent ce s-ar întâmpla azi, orice greutate am întâmpina, îndurarea Lui Dumnezeu și bunătatea Lui este actualizată și este pe măsura nevoilor noastre, și că El are în vedere familiile și toate proiectele noastre.

Fă-ți timp să simți Bunătatea și Îndurarea Domnului care s-au înnoit și astăzi.

Rodica Baciu

Angela Tiprișan

1. Sunteți prima femeie din România, care a organizat întâlniri de femei, cum a fost acest pionierat? Care a fost cea mai mare provocare?

Până la 16 ani am crezut că Biblia este o carte doar pentru bărbați. Abia când am primit prima mea Biblie și am citit-o cu nesaț, am fost surprinsă să aflu cât de multe și cât de diferite sunt modelele de femei: de toate vârstele, cu cele mai diverse apartenențe sociale, cu statut marital diferit... Am înțeles că povestea fiecărei femei a străbătut veacurile, nu prin împrejurările nefavorabile prin care a trecut, ci prin poziționarea față de ascultarea de Dumnezeu și prin modul în care a căutat soluții la problemele cu care s-a confruntat.

Cred că atunci, Dumnezeu a pus în mine dorința de a împărtăși această descoperire și altor femei. Oricât de restrictive erau drepturile femeii înainte de revoluție, totuși, nimeni nu ne-a împiedicat să ne adunăm în câte un grup mic cu scopul de a mijloci în rugăciune și de a ne implica social. Îndrăzneam să visam la timpul în care lucrarea aceasta se va extinde și Duhul Sfânt ne pregătea pentru o astfel de vreme. Imediat după revoluție am format un grup de inițiativa cu care am organizat prima conferință cu participarea femeilor de la toate bisericile din Timișoara. Același Duh Sfânt a pregătit femei și în alte orașe și astfel, lucrarea s-a extins.

N-a fost ușor să deschidem un drum nou și n-au lipsit piedicile de tot felul, dar pentru că am înțeles să stăm în ascultare de Dumnezeu și sub autoritatea păstorilor și a soților noștri, Duhul Domnului ne-a călăuzit, ne-a învățat și ne-a dat sugestii și resurse pentru fiecare implicare în parte.

2. Aveți o familie numeroasă, formată din soț, 8 copii și 13 nepoți; familie pe care reușiți să o mențineți unită și să transmiteți moștenirea spirituală următoarei generații?

Cuvântul lui Dumnezeu ne cere să purtăm de grijă, mai întâi, celor din casa noastră. În permanență, lucrarea în care am fost implicată a fost adaptată la dinamica familiei. Când copiii erau mici, nici nu se puneau problema să plec de acasă. Tot ce făceam îi implica și pe ei în așa fel încât, crescând în casa slujirii să ducă această prețioasă moștenire mai departe și-l mulțumesc lui Dumnezeu pentru că astăzi, toți sunt implicați în diferite slujiri.

Acum, când toți sunt căsătoriți, cu sprijinul soțului, pot să plec în misiune, acolo unde Dumnezeu găsește cu cale să pot încuraja femeile din această generație. Limitările vârstei se fac tot mai simțite și știu că se apropie vremea când Dumnezeu îmi va redefini lucrarea, dar până atunci, deviza mea este: „decât să mor ruginită, mai bine să mor uzată.

3. Care este personajul Biblic care vă inspiră și vă încurajează cel mai mult?

Sunt inspirată de toate personajele feminine din Scriptură, dar în mod deosebit este o femeie cu o poveste de viață incredibilă: frumoasă, căsătorită cu un soț cu o bună poziție socială (era unul din vitejii lui David) cu o casă într-o zonă bună, din moment ce era în preajma palatului Împăratului, cu o frumoasă poveste de dragoste (descrisă de Natan), dar care cunoaște prăbușirea în același ritm ca Iov altădată. Aș îndrăzni să spun un Iov feminin. Este violată, însărcinată, soțul ucis, adusă în haremul în care trebuia să suporte gelozia altor femei și când, în sfârșit aștepta mângâierea întâiului născut, acesta moare.

Cred că ați recunoscut-o pe Bat-Seba. În multe feluri, povestea ei se poate asemăna cu frângerile din viața noastră. De ce mă inspiră? Pentru că această femeie încercată nu rămâne o victimă, ci se alipește de Domnul în totului tot și caută soluții noi la fiecare provocare. Nevinovăția și credințioșia îi este răsplătită în primul rând prin fiul ei Solomon, în care împreună cu Natan, se investește total. Apoi, dependența de Domnul o scoate din anonim și o propulsează în galeria de onoare a genealogiei Domnului Isus.

Mai mult de atât, cercetătorii Bibliei sunt de acord că întreg portretul femeii din Proverbe 31, o reprezintă pe Bat-Seba. Cum să nu te inspire și să te încurajeze un asemenea model?

4. Cum s-a născut cartea ”Lada cu Zestre”?

În primul rând, tot ce am scris în carte, am făcut cu copiii noștri. Este doar o mică parte din istoria familiei noastre. Am dorit să scriu ca să rămână „rădăcini pentru aripile nepoților”, așa cum le-am dedicat această moștenire a principiilor și valorilor de familie în care am crezut. Apoi, am dorit să fie un instrument de evanghelizare și inspirație pentru femeile care nu-L cunosc pe Dumnezeu dintr-o relație personală, ci îl percep ca pe o noțiune abstractă, accesibil doar în lăcașurile de cult sau la sărbătorile religioase.

Am urmărit să arăt că Dumnezeu este interesat de toate detaliile vieții noastre și că poate fi o prezență activă în toate solicitările zilnice ca soție, mamă, bunică... Indiferent dacă pregătim mâncarea, decorăm casa, pregătim sărbătorile sau alte evenimente, putem în mod practic să arătăm urmașilor dragostea necondiționată și harul ascuns în fiecare binecuvântare din partea Domnului.

5. În ce proiecte sunteți implicată acum ?

Ah, când ai pasiune pentru lucrarea la care te-a chemat Dumnezeu, proiectele pot fi multe. M-am retras din coordonarea lucrării din Biserica locală, ca să las loc generației

mai tinere alături de care rămân sfătuitor și suport la vreme de nevoie. Mă consider bogată pentru că am surori prețioase care mă susțin în rugăciune și am certitudinea că vom împărți răsplătirile divine.

Pe lângă implicarea în familie, continui excursiile cu văduvele și implicarea în cazurile sociale. Colaborez la revista și școala Priscila și Debora, proiecte pe care le consider eficiente și necesare în această generație.

Prin harul Domnului adun material pentru o nouă carte: **”Ștergarul slujirii”**. Dacă în **”Lada cu zestre,”** sunt peste 100 de idei practice aplicabile în perimetrul familiei, de data aceasta este vorba de 100 de idei practice aplicabile în afara familiei. Continui să țin seminarii la conferințele de femei și consiliesc atunci când timpul îmi permite. Aștept din partea Domnului provocările pentru viitor.

6. Care este cea mai mare dorință pentru țara noastră, în mod special pentru femeile din România?

Nu vreau să par pesimistă, dar la cum arată evidențele, nu cred că mai trebuie să avem așteptări nerealiste de la liderii acestei țări. Dacă femeile ar înțelege misiunea și noblețea scopului în care au fost create, dacă ar lupta pentru viață și împlinirea familiilor lor, dacă nu ar accepta compromisul și ar respecta cu demnitate feminitatea care le definește, cred că multe lucruri ar fi schimbate.

Pentru războaiele în care se pierde viața omenească se fac investiții atât de mari, dar pentru războaiele în care se pierde atât de multe suflete pentru veșnicie, se plătește atât de puțină atenție. Această realitate trebuie să ne îngrijoreze cu adevărat și să ne motiveze să ieșim din confort și letargie și să luptăm cu toate mijloacele spirituale „fiecare în dreptul casei ei, dar și în zonele în care Dumnezeu ne-a ”semănat”. Mai mult ca niciodată este nevoie de mobilizare în acea „armată”, în perspectiva răscumpărării prin jertfa Domnului Isus.

Pe lângă femeile din Biblie care au fost modele în generațiile lor, har Domnului că suntem înconjurate de femei destoinice, îmbrăcate în fapte de slavă și care ar trebui mai mult mediatizate. Exemplele lor pozitive ar trebui să contracareze nonvalorile promovate de media contemporană și apreciez mult că revista **”Suflet de femeie”** este un instrument în acest sens.

7.Un gând pentru cititoare

Avem harul să trăim în cea mai bună perioadă a istoriei. Când credeți că vă este greu, gândiți-vă la înaintașele noastre care au traversat războaie în care le-au murit soții, fiii, părinții...s-au confruntat cu foamete, molime, comunism...

Cât de mult ne îngrijorează viitorul pentru urmașii noștri cu toate bătăliile care se duc împotriva familiei, cu noua identitate de gen și cu pervertirea tuturor valorilor!

Haideți să răscumpărăm vremea și în primul rând să ne asumăm propria identitate în Hristos, sporind valoarea acestei investiții prin ceea ce facem în fiecare clipă. Când totul este relativ, lumea are nevoie de repere solide, de modele de integritate și o alternativă optimistă la nuditatea realității.

Să înmulțim altarele rugăciunii și să ne ridicăm în picioare în omul dinlăuntrul nostru. Să mărturisim cu îndrăzneală lucrările și minunile Domnului, folosind fiecare oportunitate pentru a fi o sferă de influență și pentru a schimba ceva în jurul nostru. Spunea cineva că lumea se degradează nu din pricina oamenilor răi, ci atunci când oamenii buni nu fac nimic.

Nu este destul să fim cuminți și bune în interiorul perimetrului nostru de siguranță, ci ca niște Estere contemporane să sesizăm pericolele și să ne angajăm cu toată armătură Duhului Sfânt în lupta de recuperare a tot ce aparține Împărăției lui Dumnezeu.

Aș dori atât de mult să conștientizăm cât de responsabile suntem pentru moștenirea spirituală pe care o pregătim generațiilor viitoare. Abonarea la un blog, doar un devoțional zilnic și o rugăciune superficială echivalează doar cu un snack spiritual, o mică doză de energie zilnică și nu o „hrană tare”, care ne va pregăti să înțelegem vremurile.

Să nu acceptăm nimic mai prejos de statura plinătății unei vieți cu scop și rodire pentru viața de acum și pentru veșnicie.

Interviu realizat de **Rodica Baci**

Fiți binecuvântați!

**“Fiți binecuvântați de Domnul
care a făcut cerurile și pământul.”**
Psalm 115:15

Toamna s-a instalat confortabil și își cere toate drepturile, iar noi, indiferent de vârstă, trebuie să îndeplinim obligațiile specifice acestui anotimp.

Vara s-a sfârșit, anotimpul vacanțelor s-a epuizat, și pentru noi femeile, începe o altă etapă de însărcinări și purtări de grijă (nu îngrijorări!). Printre multele probleme cu care ne confruntăm zi de zi în calitatea de mame și bunici se aude și pentru noi sunetul clopoțelului. Începe un nou an școlar!

De la grădiniță până la facultate, toate instituțiile de învățământ își reiau cursul. Începe febra aprovizionării și dotării cu tot suportul și echipamentul de care au nevoie școlarii și studenții, de la căutarea unui loc de cazare pentru toată perioada anului școlar, până la îmbrăcăminte și încălțăminte adecvată și tot felul de cărți, caiete, creioane, calculatoare...

Pentru unii este un început de an școlar în premieră, pentru alții unul

de rutină, dar trebuie să recunoaștem că indiferent de forma sau nivelul de învățământ în care sunt copiii sau nepoții noștri, noi suntem afectate.

În tot acest spectacol și îndatoriri autumnale, noi avem un sprijin și o ancoră care nu ne lasă să ne îngrijorăm sau să ne temem, chiar dacă suntem încercate de emoții. Da, este Stânca veacurilor, Părintele veșnicilor, Părintele îndurărilor, Dumnezeu oricărei mângâieri. Da, “ajutorul nostru este în Numele Domnului, care a făcut cerurile și pământul.” (Ps. 124:8)

Vă chem dragi mame, bunici, străbunici, mătuși, să chemăm Numele Domnului peste copiii, nepoții, strănepoții noștri, să cerem binecuvântarea Domnului peste ei! Și nu numai acum la început de an școlar, ci în fiecare dimineață și seară ruga noastră să se înalțe către Ziditorul cerurilor și al pământului, către Dumnezeu cel Atotputernic, pentru că El este Cel care ne poartă de grijă și ne binecuvântează pe noi și întreaga noastră familie.

Să rostim binecuvântarea din Numeri 6:24-26 peste fiecare copil, pronunțându-i numele :

**Domnul
să te binecuvânteze
și să te păzească...!**

**Domnul să facă
să lumineze Fața Lui peste ține
și să Se îndure de tine...!
Domnul să-Și înalțe Fața peste
ține și să-ți dea pacea...!**

Doresc mult succes, sănătate și înțelepciune tuturor școlarilor, studenților, părinților, profesorilor și tuturor celor implicați în educarea copiilor noștri!

Fiți binecuvântați!

Lidia Aldea
Biserica “Bethel”, Tg.Mures

e așa de mare har să fiu copilul Tău

E așa de mare har să fiu copilul Tău,
E așa de mare har să simt a Ta iubire,
Să știu că fac parte din Planul Tău,
Să contribui și eu la a lumii mântuire.

**Să fiu un râu prin care să transmiți iubire,
Să fiu un glas care să spună despre Jertfa Ta,
Duhul Tău să stăpânească pururea în mine,
În orice clipă să fac numai și numai Voia Ta.**

**Chiar dacă firea veche o simt încă-n mine,
Să nu fie pe primul loc în preocuparea mea,
Să împlinesc deplin și pururea a mea menire:
Să luminezi Tu prin mine în lumea asta rea.**

**Fără de Tine sunt o candelă stinsă și goală,
Nici chiar pentru mine nu pot eu lumina,
De-aceea conectarea la Tine-i necesară,
Să transmiți prin mine doar Lumina Ta.**

**Căutarea după Tine să fie mai profundă,
Să nu caut nicio clipă deloc lumii a plăcea,
Prin mine doar Cuvântul Tău să se audă;
Cel rău să nu se folosească de firea mea.**

**Duhul Tău s-aducă mereu rod în mine
Din care să se hrănească omenirea,
Iar Lumina Ta să-i trezească din orbire,
Să se predea deplin în stăpânirea Ta.
Credința înseamnă deplină încredințare:**

**Nu mai pot face ce vreau eu cu viața mea;
Eu să mă văd mai mic, iar Tu tot mai mare,
Cârma vieții mele să fie doar în Mâna Ta.**

**Ori de câte ori voi vrea să preiau cârma,
Pericolul naufragierii mă așteaptă mereu,
De aceea, pentru a avea siguranța și pacea,
Tu să fii Stăpânul vieții, iar eu robul Tău.**

Cornelia Purcar
Oradea

Povestea frânghiilor

Nu se evidenția printr-un aspect ademenitor, și nici nu promitea o călătorie după bunul plac al pasagerilor. Din contră, aceasta își avea propriul traseu, care adesea trecea prin foc, prin furtuni sau valuri uriașe. La vederea ei, oamenii dădeau dezaprobator din cap, și îi numeau nebuni pe cei ce o alegeau:

„Funia asta este prea periculoasă. Cine își încredințează viața pe așa ceva, în zilele noastre? E prea veche! O asemenea frânghie e de muzeu, nicidecum de pus viața în mâinile ei!”

Însă funia veche mai avea o caracteristică ce o deosebea de cealaltă: absolut nimeni, niciodată, nu a naufragiat pe ea.

Pentru că, atunci când forța pasagerilor slăbea prea mult, și nu se mai puteau ține deasupra valurilor și a furtunilor, funia însăși se încolacea în jurul lor, ca într-o

îmbrățișare, susținându-i pentru a ajunge cu bine la liman. Și niciodată, dar absolut niciodată de-a lungul istoriei, nu a scăpat pe nimeni din strânsoare, nici nu s-a rupt.

Si niciodată nu a ținut pe nimeni cu forța.

Desigur, de-a lungul călătoriei oamenii se alegeau cu răni de tot felul. Însă Cel ce ținea funia veche avea puterea de a aduce mângâiere în urma pierderilor, de a vindeca răni, de a sufla vânt proaspăt peste cei deznădăjduiți, revigorându-i. Mai mult, de-a lungul drumului îi împuternicea să l se alăture Lui în misiunea de salvare a celor ce alunecau de pe frânghia nouă și strigau după ajutor. Iar funia veche îi prindea, purtându-i pe toți ai ei deasupra prăpastiei.

Tânăra încă stătea pe piatră și își cântărea opțiunile. Ce frânghie să aleagă? Traseul celei vechi era de-a dreptul înspăimântător. Dar, până la urmă, niciuna din funii nu promitea o călătorie ușoară, și niciuna nu prezenta doar avantaje!

Propriile năzuințe se pliau perfect pe traseul promis de funia nouă, însă prea mulți prieteni apropiați au căzut în hău, neluând în calcul avertizările; iar cei care încă atârnav pe ea, erau...diferiți acum.

De fapt, toți oamenii, odată ce alegeau funia dorită, începeau să se transforme, puțin câte puțin. Iar către sfârșitul călătoriei, erau de nerecunoscut, pentru că preluau felul de a fi al frânghiei în mâna căreia își puseseră viața.

Și atunci, ce fel de om își dorea să devină? Trăsăturile de caracter ale cui va dori să le poarte? Ale Celui ce ține funia veche sau ale Amăgitorului?

Le-a mai privit odată pe amândouă, s-a ridicat hotărâtă de pe piatră, și a ales. Dar nici nu a apucat să înhațe bine funia, că o mulțime de oameni dragi și binevoitori o trăgeau în direcția opusă.

Crezuse că presiunea se va sfârși în momentul în care va decide, și că apoi va fi liberă! Privind însă la mâinile întinse spre ea, la mulțimea vocilor ce o chemau, realiza că va trebui să își aleagă frânghia în fiecare zi, pentru tot restul drumului. Nu îi va fi ușor, dar se va fi meritat.

Căci în momentele de popas va privi înapoi, și se va minuna de cât de departe a ajuns, de cât de puternică a devenit și de câtă frumusețe a dobândit în ciuda traseului provocator. Iar la sfârșitul călătoriei, va primi Cununa - chiar dacă întreg meritul va fi fost al Celui ce a ținut frânghia.

Pentru că El, plin de credincioșie, a purtat-o în fiecare moment, până când piciorul ei a pășit în siguranță pe celălalt mal.

Elisabeta Porut

Picioarele amenințau să îi cedeze sub presiunea situației. Femeia privi în jur ostentă și găsi o piatră pe care să își odihnească oasele până va decide încotro să o apuce. Mulțimea trecea în grabă pe lângă ea, părând să aleagă așa de ușor!... De ce pentru ea era atât de complicat? Privi din nou la peisajul din fața ei: drumul pe care venise până aici se terminase brusc, iar în fața lui se căsca un hău imens.

Ca să ajungă pe cealaltă parte, trebuia să se cațere pe una din cele două frânghii care îi stăteau la dispoziție. Ambele promiteau să o ducă în siguranță la celălalt capăt, pe deasupra prăpastiei, însă, cu cât le privea mai mult, cu atât îi era mai greu să aleagă.

Pentru că aceste două funii erau foarte diferite.

Una din ele era nouă și solidă. Mâna care o ținea la capătul de sus părea amăgitoare, căci se ascundea privirilor oamenilor, dar nimeni nu era deranjat de asta.

Frânghia aceasta promitea siguranță și, în consecință, constituia alegerea corectă pentru a trece cu bine peste hău. Avea un traseu personalizat, îmbietor, cu popasuri la alegerea fiecăruia!

Era actuală, făcută pentru timpuri moderne ca acestea, în care pasagerul dorește să fie la cârma deciziilor lui, alegându-și singur traseul spre visele, dorințele și idealurile proprii.

Puțini, însă, ajungeau cu bine la celălalt mal. Pentru că funia era alunecoasă, iar pasagerii, oricât de puternici și ambițioși erau la început, pe parcurs cădeau. Popasurile promise nu ofereau nici ele satisfacția după care aceștia tânjiseră. Erau foarte scurte, iar oamenii, osteniți după efortul de a se menține pe frânghie de-a lungul drumului, nu apucau să se bucure de ele, pentru că trebuiau să gonească spre următoarea țintă. Țintă la care, de cele mai multe ori, nu mai apucau să ajungă...

Cealaltă funie era veche, și cobora din Mâna Celui ce este Viu în vecii vecilor. Rezistase de-a lungul veacurilor, dar tocmai de aceea, era cumva...prea veche pentru a mai insufla încredere.

Se strecoară încet *toamna*

***Deschid fereastra doar ca să admir,
Frumosul răsărit de soare,
Și-atâtea binefaceri aș putea să-nșir,
Pentru care sunt recunoscătoare!***

***Deschid fereastra doar ca să ascult,
A Tale șoapte calde din susur,
Și ști că Te iubesc așa de mult,
Mă iartă când de multe ori, murmur!***

***Deschid fereastra doar ca să privesc
Cu câtă dăruire se așterne frunza,
Și-ajută-mă să îmi reamintesc,
Că-n lumea asta Tu-mi ești călăuza!***

***Deschid fereastra doar ca să salut,
Apusul minunat care coboară,
E doar un mic crâmpei de absolut,
Din toamna care încet se strecoară!***

Mulțumitor în orice anotimp

***Atâtea toamne am trecut prin viață,
Recunosc sincer, nu le prea iubesc.
Îmi place soarele ce mă răsfătă,
Iubesc căldura, aș vrea s-o prelungesc!***

***Atâtea toamne am adunat în suflet
Și ochii-au plâns cu picături de zâmbet,
Eu le-am luat așa cum au venit,
Dar recunosc – cărteam neconținut.***

***Mă iartă că te-ntâmpin tot cu teamă,
Frumoasă toamnă care ai venit!
Târziu am înțeles dar, ce înseamnă,
Să fii mulțumitor în orice anotimp!***

Susana Precup

Dumnezeu vrea să fim cei mai buni

Dumnezeu nu ne vrea slabi. El nu a creat oameni fără viziuni, oameni ce nu-și doresc să se îmbunătățească. El ne vrea niște oameni verticali, cu aspirații înalte, cu viziuni și inițiative.

Acolo unde ești, El te-a pus cu un scop: să fii cel mai bun! Cel mai bun în ce spui, în ce faci și în cum îi inspiri pe cei de lângă tine. Dumnezeu ne vrea un exemplu.

Un exemplu pentru familia noastră, pentru colegii noștri de facultate sau de lucru, pentru vecinii noștri.

Ți se citește pe chip că Dumnezeu domnește în inima și viața ta?

Străduiește-te mai mult.

***Fii un om ce nu se lasă dărâmat de
frici, de durere sau singurătate.
Un om care în întuneric,
cu lucrurile pe care le are la
îndemână, va ști cum să facă...
cum să aprindă un foc,
cum să-și traseze o cărare.***

Ești tu un astfel de om?

Lorena Costin
Târgu-Mureș

Dumnezeu rămâne același

Toamna sosește.

Privim în jurul nostru și putem observa dragostea Sa. Îmi amintesc cum parcă nu de mult timp Îi spuneam Domnului în rugăciune, la începutul anului, să fie cu mine, să meargă înaintea mea pentru ca eu să-L pot vedea și urma. Acum, mă aflu aici, în prezent. El știa totul dinainte.

Cunoștea și cunoaște viitorul meu. Și tot ce nu știu eu, știe El. La fel cum toamna știe ceea ce primăvara nu știe. Totul e neașteptat, impresionant. Privind spre frunzele care cad toamna, sub crengile copacilor bătrâni, pe pământul ud, îmi pot imagina că acestea se aseamănă atât de mult cu etapele și întâmplările din viața noastră.

Acele frunze pot însemna niște momente, persoane sau chiar sentimente. Nu tu alegi ce frunze să cadă. Ele pur și simplu ascultă de Creatorul lor. Își împlinesc slujba în natură. Și, deși noi nu am vrea să cadă sau să se usuce, ele trebuie să facă asta. Probabil în acest an au fost atâtea schimbări în viața ta, bune sau rele văzute prin ochii tăi, dar probabil prin ochii Lui au o altă însemnătate.

Atunci când probabil ai vrut să ții strâns legat de tine pe cineva și a plecat, fără să te aștepti, probabil ai simțit tristețe. Dar era doar una dintre frunze. Pe lângă aceea, mai sunt multe altele care rămân. Rămân până când e nevoie de ele. Și după aceea, vor apărea altele. Mai frumoase, mai verzi, mai bune, mai potrivite.

Și mai presus de toate, să nu uităm că Dumnezeu rămâne același, neschimbat. Nu lăsa ca pierderile de pe pământ să îți răcească sufletul.

Toamna e privită de mulți dintre oameni ca fiind rece, melancolică. Dar nu e chiar așa. Dumnezeu a pus frumusețe în fiecare anotimp. Și sunt sigură, că și eu și tu am simțit căldura Lui în mijlocul frigului. Contează ca în inimă să ai pace și căldură.

De aceea, alege în această toamnă a anului 2019 să alungi orice nemulțumire și să te încrezi în El orice ar fi, orice ar veni. Încredințează tot ce iubești în mâna Celui care ne iubeste pe toți cu o iubire veșnică. Și El se va ocupa de frunzele copacului tău, va elimina tot ce e nepotrivit și le va înlocui cu ceea ce e potrivit.

O toamnă liniștită și binecuvântată vă doresc alături de Domnul!

Rebeca Belean (foto)
Târgu-Mureș

Cum poți atinge excelența în

toate domeniile vieții

ca femeie căsătorită!

Să zăbovim acum o clipă la "efort". Efortul presupune muncă, iar munca se manifestă printr-o mulțime de forme, corespunzător talentelor și abilităților personale ale fiecărei femei, atât în familie, cât și în afara ei. Sunt convinsă că fiecare dintre noi are cel puțin un hobby. Spre exemplu, lucrul manual. Obiectele hand-made pentru casă sau pentru alții spre vânzare, în diferite aspecte și variante sunt un domeniu care caracterizează feminitatea. E interesant să vedem că ce a fost la modă în anii '70-'80 pe parte de activități gospodărești hand-made, revine acum în 2019 (tricotaj, croșetaj, croitorie). Această muncă este în general ceva ce ne relaxează. Prin ea îmbinăm utilul cu plăcutul, și pe deasupra, poate deveni chiar o sursă de venit pentru familie. Rămâne însă acesta singurul mod prin care femeia poate contribui și la bunăstarea materială sau financiară a familiei ei?

Se pare că putem aduce în discuție și o carieră profesională în viața unei femei căsătorite.

"Ea face rost de lână și de in și lucrează cu mâini harnice. Ea este ca o corabie de negoț; de departe își aduce pâinea. Ea se scoală când este încă noapte și dă hrană casei sale și împarte lucrul de peste zi slujnicelor sale. Se gândește la un ogor și-l cumpără; din rodul muncii ei sădește o vie. Ea își încinge mijlocul cu putere și își oțelește brațele. Vede că munca îi merge bine, lumina ei nu se stingea. Ea pune mâna pe furcă, și degetele ei țin fusul. Ea își întinde mâna către cel nenorocit, își întinde brațul către cel lipsit. Nu se teme de zăpadă pentru casa ei, căci toată casa ei este îmbrăcată cu cărămiziu. Ea își face învelitori, are haine de in subțire și purpură. Bărbatul ei este bine văzut la porți, când șade cu bătrânii țării. Ea face cămăși și le vinde și dă cingători negustorului."

Dumnezeu ne oferă această libertate, chiar ne încurajează HĂRNICIA și implicarea în societate. Trebuie să avem însă în permanență acea ÎNȚELEPCIUNE de sus care să ne ajute să păstrăm echilibrul în toate conform priorităților rânduite de El în familie. Indiferent ce profesie am mai avea pe lângă nobilul statut de soție și mamă, implicarea în carieră este o muncă suplimentară ce nu are voie să ne răpească din timpul dedicat familiei și activităților casnice.

Munca noastră profesională extra-familială are menirea de a veni tot în sprijinul și binecuvântarea celor din jurul nostru, începând cu cei din familie și finalizând cu aproapele aflat în nevoie - "Vs. 20: Ea își întinde mâna către cel nenorocit, își întinde brațul către cel lipsit." Este un alt limbaj al dragostei noastre față de cei din jurul nostru, iar prin hărnicia noastră ajutăm la clădirea unui nume familial bun - "Vs. 23: Bărbatul ei este bine văzut la porți, când șade cu bătrânii țării."

Revenind la munca depusă în casa noastră, să ne oprim o clipă și asupra activității noastre din bucătărie. "Vs. 15: Ea se scoală când este încă noapte și dă hrană casei sale și împarte lucrul de peste zi slujnicelor sale."

Ca și bucătărese, să nu ne îndoim nicio clipă de zicala: "dragostea bărbatului trece prin stomac". Mare adevăr ne pune pe tavă! Prin pregătirea unui meniu gustos, indiferent că e mic dejun, prânz sau cină, fie că e acasă sau la pachet pentru locul de muncă, un soț va aprecia întotdeauna acest limbaj al dragostei soției față de el. Prin asta vede că ei îi pasă de el, că se îngrijește de el, că îi oferă sprijin în a da randament maxim pe parcursul unei zile. Fiți sigure că energia lui este întreținută și de un regim alimentar adecvat.

Mă veți întreba: "Cum rămâne cu slujnicele? Noi n-avem slujnice ca acea femeie și tare bine ne-ar prinde să avem astfel de ajutoare!"

Să vă împărtășesc un secret: avem slujnice! Cele mai la îndemână slujnice pe care fiecare femeie le are sunt cele două mâini și cele două picioare cărora trebuie să știm să le împărțim în fiecare dimineață munca de peste zi. Pot exista etape în viață în care ne putem permite și slujnice suplimentare, însă niciodată nu vom duce lipsă de acestea patru (vorbes în cazul celor care au harul minunat de a avea un trup întreg și sănătos. Cu adevărat este un har pentru care

trebuie să-l mulțumim lui Dumnezeu zilnic și pe care trebuie să-l folosim cu bucurie spre slava Lui).

Oricum și indiferent de situație, este necesar să dăm dovadă în hărnicia noastră de CHIBZUINȚĂ pentru a ne organiza corespunzător timpul pe care îl avem.

Rodul muncii noastre are menirea de a revărsa binecuvântare asupra celor din jur, întâi asupra casei și membrilor familiei noastre, apoi asupra celor în nevoi din jurul nostru. Înțelepciunea noastră ca femei, soții și mame trebuie să se oglindească în capacitatea noastră de a ști cum să le împletim pe toate într-un tot armonios, iar o femeie ORGANIZATĂ este capabilă de acest lucru.

Adăugăm astfel încă patru trăsături de caracter la portretul lăuntric al femeii din Proverbe 31:

**HARNICĂ,
ÎNȚELEAPTĂ,
CHIBZUITĂ ȘI
ORGANIZATĂ.**

Deloc imposibil.

Este nevoie însă de perseverență, voință și înfăptuire. Iar hărnicia, chibzuința și organizarea înțeleaptă a timpului și responsabilităților zilnice ne duc și ele un pas mai aproape de excelență, nu-i așa?

(Va urma)

Paula Dejeu (foto)
Oradea

www.restored.ro

povestea **RESTORED**

...a început în urmă cu mai bine de un deceniu.
A fost răspunsul la o rugăciune foarte intimă și personală.

M-am născut în Baia Mare într-o familie de credincioși și deși am gustat în adolescență umplerea cu Duhul Sfânt, în momentul în care am plecat la facultate în Cluj Napoca, din cauza anturajului și ideilor noi care mi se perindau prin față, toate acestea m-au făcut să uit de bunătatea Domnului și m-au orbit spiritual.

Mi-am continuat studiile cu un masterat în Studii de gen (sunt un domeniu care studiază identitatea și reprezentarea de gen, feminism, studii despre LGBT). Teza de disertație a fost "Feminismul și religia", în care încercam să-l arăt pe Pavel, cu versete din Biblie, cel mai mare mi-sogin care a trăit vreodată.

Deci, eu am reînceput să citesc Biblia din cele mai greșite motivații. Însă Isus dorea să-mi vorbească despre dragostea Lui pentru mine, despre prețul pe care a fost dispus să-l plătească pentru ca eu să fiu liberă cu adevărat și despre planul pe care-l are pentru viața mea. Pe lângă toate astea, Isus a fost cel mai mare restaurator al femeilor, primul rabin în 400 de ani care să fie dispus să

le învețe Tora, cel care simțea toată respingerea și durerea din sufletul femeilor și le reda demnitatea. Așadar, după mulți ani tulburi și cer înnorat am simțit că iese soarele, că văd cu adevărat, că lumea din jurul meu e colorată în cele mai frumoase culori.

Asemenea orbului din Marcu 8, mi-a fost restaurată vederea (de aici vine și conceptul de restored), cea spirituală în cazul meu. Citind cu foame Cuvântul lui Dumnezeu, înțelegeam cât de importantă e pentru El familia. La momentul respectiv nu eram căsătorită și aveam un job, însă simțeam că prima mea chemare e să fiu soție și mamă. De aceea m-am rugat ca El să-mi dea o idee, un hobby cu care aș putea să-mi permit să stau acasă, să mă ocup de familie în primul rând.

Fără să facă click atunci, am început prin refacerea Bibliei mele, care deja era ruptă. A fost prima mea Biblie, de la bunicul meu. Cum am știut eu am recopertat-o și "Minune!", cei care au văzut-o m-au rugat să le recopertez și pe ale lor.

Nu am știut la început ce fac, multe le-am stricat (mulțumesc pe această cale celor care au avut încredere pe atunci în mine), ca apoi să le leg din nou, însă am învățat din multe greșeli. Pe lângă Biblie am recopertat și legat albume foto și jurnale. Și așa, în ani, s-a conturat restored. Dumnezeu e sursa mea inepuizabilă de inspirație.

Când oamenii îmi acordă toată încrederea lor și vor ceva specific și personal pentru ei, mă rog și Dumnezeu îmi da o imagine, un cuvânt sau un gând pentru ei și atunci știu ce am de făcut. Cea mai mare răsplată o simt atunci când oamenii îi dau slavă lui Dumnezeu pentru lucrurile pe care le fac și sunt percepute ca o încurajare de la El.

Ce restaurez?!

În special cărți și Biblie vechi și nu numai. Chiar și cele care au nevoie doar de un 'tunning'.

Am întâlnit oameni care erau foarte atașați sentimental de cărțile, agendele sau Bibliile lor uzate de trecerea timpului. Pentru cei mai mulți, înlocuirea lor nu era o opțiune, așa că o persoană care se pricepea la restaurat era cel mai bun lucru care li s-ar fi putut întâmpla. Îmi place să cred că fac recycled art, folosind orice material spre a-i da o nouă întrebuințare și valoare.

Inventez și obiecte cu uz decorativ, dar deocamdată toate sunt împrăștiate prin casă. Iubesc scrisul, de aceea, caietele au un loc special în inima mea. Ador să fac caiete! Fiecare are povestea lui și adesea mi-e greu să mă despart de ele. Mi-ar plăcea să văd ce s-a ales de fiecare după ce le-am înstrăinat. Deocamdată totul e la nivel de hobby, însă vom vedea pe viitor dacă pot să-l transform în ceva permanent.

Uite că în loc să scriem în caietele noastre despre bloguri, am ajuns să scriem pe bloguri despre caiete, după cum zicea un prieten.

O parte din muncă mea o găsiți pe www.restored.ro.

Eta Monenciu
Oradea

Creată pentru a fi ajutorul potrivit

Undeva în anii ce au trecut, în cultura noastră în continuă schimbare, femeile și-au pierdut direcția în viață. Cartea aceasta este scrisă pentru a le ajuta să o regăsească. Indiferent cum ți-ai început căsnicia sau cât de întunecos și de singuratic a devenit făgașul pe care curge ea acum, vreau să știi că Dumnezeu poate face ca tu să ai o căsnicie atât de bună și de fericită, încât să poată fi descrisă drept un miracol.

MICHAEL și DEBI PEARL

sunt căsătoriți din 1971 și au 5 copii adulți -toți căsătoriți, cu familii fericite - și un număr tot mai mare de nepoți.

Sunt coautori ai cărții: "To Train Up a Child", (Cum să ne creștem copiii) care s-a vândut în peste 650 000 de exemplare. Au publicat peste 20 de titluri, care au cumulat vânzări de peste un milion de exemplare. Sunt fondatorii lucrării No Greater Joy Ministries și redactorii unei reviste bilunare gratuite.

"Creată pentru a fi ajutorul potrivit" e una dintre cele mai bune cărți destinate femeilor pe care am citit-o și pe care o pot recomanda cu drag (o altă carte bună este "Partenara creativă", despre ea vom vorbi cu o altă ocazie). Poate unele dintre voi ați citit-o și nu v-a impresionat, dar pentru mine, fiind și la începutul căsătoriei, m-a ajutat să înțeleg și să aprofundez mai multe aspecte. Unul din ele a fost și este să îmi cunosc scopul și rolul în relația de cuplu și impactul major pe care noi ca femei îl avem în familia noastră și în bunul mers al acesteia.

"Toate zilele celui nenorocit sunt rele, dar cel cu inima mulțumită are un ospăț necurmat"(Psalmi 15:15). Mulțumirea este unul dintre primele lucruri la care ne îndeamnă autoarea, iar exersarea duce la perfecționare. Exersează faptul de a avea o inimă veselă și mulțumitoare. Am cunoscut oameni care deși nu aveau un talent nativ la muzică, au început să ia lecții de pian și au exersat în fiecare zi. După doi sau trei ani, degetele lor se mișcau cu ușurință pe clape, iar muzică lor suna din ce în ce mai bine și mai cursiv de fiecare dată. Dacă îi întrebi: "cum de știi să lovești toate acele note?", ei vor răspunde: "prin exercițiu, am exersat atât de mult, încât nici nu mai stau să mă gândesc, muzica pur și simplu curge". Așa este și în viețile noastre. Cei mai mulți oameni au exersat atât de mult lovirea notelor de amărăciune, mâhnire, sentimente rănite și frustrare, încât sufletul lor găsește notele disonanțe cu ușurință, aproape fără să gândească.

În fiecare zi, fiecare reacție corectă a noastră face ca degetele sufletului să găsească notele bucuriei și ale mulțumirii cu tot mai multă ușurință, până când va deveni ceva atât de natural, încât oamenii vor remarca că ești o persoană fericită, iar tu vei știi că exersarea duce la perfecționare. Învață să te bucuri de viață, fii mereu mulțumitoare și zâmbește. Când vezi că începi să devii iritată sau tulburată, oprește-te și nu lăsa ca lucrurile mici să îți fure pacea. Amintește-ți de binecuvântările de viața ta.

Mulțumirea așadar, generează bucurie. Depinde foarte mult de tine ca femeie, dacă tu și soțul tău veți avea o viață plină de har și bucurie sau veți fi parteri la tensiunea și stresul vieții.

Noi deținem controlul mai mult decât ne dăm seama. Atitudinea de recunoștință și mulțumire este secretul victoriei spirituale. Mulțumește-l Domnului pentru harul Său față de tine, mulțumește-l pentru fiecare lucru bun pe care l-a adus în viața ta. Bucuria este rezultatul unei inimi mulțumitoare, dar ea lipsește de multe ori din viața unei femei, dacă este nemulțumită. Fii mulțumită cu ce ai!

În capitolul dedicat înțelepciunii, autoarea ne spune:

"Nu e nevoie de un bărbat bun și nici măcar de un bărbat mântuit" pentru ca o femeie să aibă o căsnicie cerească, însă e nevoie de o femeie dispusă să îl cinstească pe Dumnezeu prin a fi acel gen de soție pe care a intenționat-o El. Este nevoie de o femeie doritoare să fie un ajutor potrivit.

Dacă privești la soțul tău și nu poți găsi niciun motiv care să te determine să îți dorești îl ajuți- și știi că unele dintre voi sunteți căsătorite cu astfel de bărbați- atunci privește la Cristos și să știi că El este Cel care te-a creat să fii un ajutor potrivit. Tu Îl slujești pe Cristos slujindu-ți soțul, indiferent dacă soțul tău merită sau nu.

Pentru multe femei care citesc aceste rânduri va fi nevoie de o minune...Tu ești ajutorul Lui Dumnezeu pe pământ. Femeile care se confruntă cu dificultăți în căsnicie de obicei își urmează sentimentele și reacționează. Însă trebuie să încetezi să te încrezi în reacțiile tale generate de durerea pe care o simți sau de sfaturile pe care le primești din partea lumii. Chemarea unei femei nu este ușoară.

A lasă pe altcineva să îți controleze viața e mult mai greu decât să preiei tu controlul asupra ei. Dumnezeu ne-a spus foarte clar ce așteaptă de la noi ca soții. În planul lui Dumnezeu noi jucăm un rol principal. Cuvântul Său vorbește cu prisosință și claritate despre rolul nostru: << femeile în vârstă...să învețe pe femeile mai tinere să-și iubească bărbații și copiii, să fie cumpătate, cu viață curată, să-și vadă de treburile casei, să fie bune, supuse bărbaților lor, pentru ca să nu se vorbească de rău Cuvântul Lui Dumnezeu>> "

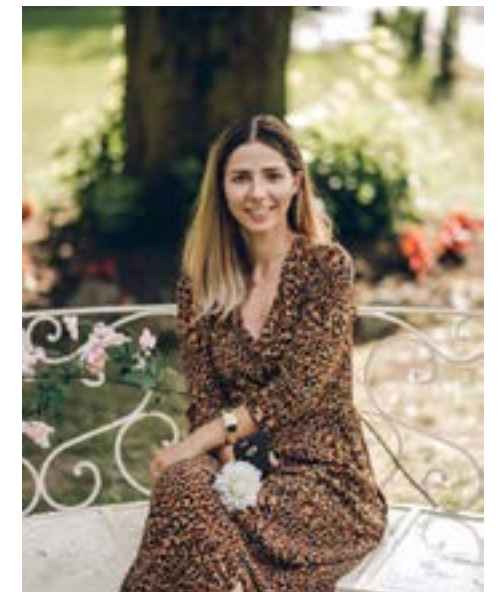
Nicio femeie care a nesocotit ascultarea de Dumnezeu cu privire la rolul ei de ajutor potrivit nu a fost vreodată fericită și împlinită. Multe femei ajung să devină nu ajutorul potrivit, ci conștința soțului. Ajung să își direcționeze bărbații și să devină neascultătoare din cauza unei false spiritualități, încercând să își ducă soțul la un alt nivel spiritual, uitând că în acest fel sublimează autoritatea și își

necinstesc soțul prin faptul că se consideră superioare. Femeile remarcă adesea această fire firească la bărbați și presupun că, având o mai mare preocupare față de cele spirituale, ele sunt mai aproape de Dumnezeu- o prezumție care de cele mai multe ori este falsă. Multe dintre noi nu putem să credem că Dumnezeu vrea să susținem și să rămânem cu un bărbat "carnal" și nemântuit poate, însă nefăcând acest lucru devenim răzvrătite față de Dumnezeu și ne umplem inima de amărăciune.

Un înțeles profund pentru mine este că femeia îi oferă respect Lui Dumnezeu prin faptul că îl respectă și onorează pe soțul său, nu pentru că este perfect sau merită. ci pentru că Dumnezeu a așezat-o pe ea în supunere față de soțul ei, iubindu-l necondiționat și neîncercând să îl schimbe. E uimitor cât de vulnerabil se poate face un bărbat atunci când este tratat cu cinste. Cu cât îi arăt mai mult respect soțului meu, cu atât mai mult mă va prețui și mă va trata ca pe regina lui. Dumnezeu l-a creat pe bărbat în așa fel încât cinstea și respectul nostru să le alimenteze tendința de a manifesta tandrețe și de a ne proteja.

Dacă aceste rânduri ți-au stârnit interesul te invit să citești cartea lui Debi Pearl, ea continuă cu foarte multe exemple din viața reală a femeilor care i-au scris și care s-au confruntat cu diferite probleme: "cum reacționezi când soțul tău se uită la lucruri vulgare?", "ce faci când el vrea să se mute în alt oraș sau la țară și tu nu?", "cum trăiești lângă un soț nemântuit care te necinstește?", "când suntem îndreptățite să nu ascultăm de soții noștri?", etc. Este o carte ușor de citit, care îți va capta atenția foarte repede, mai mult aș pune că este o carte care ar trebui citită periodic pentru a ne aminti mereu care este așteptarea lui Dumnezeu din partea noastră.

Să fim dar, o binecuvântare și o bucurie în familiile noastre. Fiți binecuvântate!

Andreea Călin

Culorile

Fără să conștientizăm motivul pentru care o facem, avem tendința să ne colorăm viața. Creștem și ne vopsim părul, ne colorăm pleoapele și buzele, hainele și casele. Deciziile noastre sunt albe – negre, hotărârile ce trebuie luate sunt de cele mai multe ori lipsite de culoare. Ne învârtim majoritatea timpului nostru de adulți, între restricții și resonsabilități.

Culoarea ce face parte din noi în mod nativ își cere dreptul, ne face plăcere și ne stimulează toate simțurile, trăirile. Stările noastre, pot fi asociate culorilor involuntar sau conștient. Culorile ne vorbesc, ne exprimă, ne arată frumosul și căldura, ne bucură sufetele "închide ochii și imaginează-ți curcubeul..." Ce simți? Răspunde-ți...Nu e așa că îți e bine, că ai o stare de visare, de plăcut, de zâmbet cald și euforie?

Ei vezi...asta au ele ca și efect...transmit atât de viu și real încât ai putea crede că și vorbesc...sau poate trebuie doar să asculți pentru a auzi.

Nu e așa, că atunci când te gândești la iubire...o asociezi cu roșu? Cu flacăra pasiunii aprinse? Acesta este mesajul culorii roșii, apoi albul – puritate, pace, curățenie un alt mesaj, o altă voce!

Ascultă-ți inima, sufletul și intuiția și ele îți vor spune ce îți vorbesc culorile – află ce este în interiorul tău ca și culoare, iar dacă constăți că e bine și plăcut exprimată, arată și oferă. Dacă crezi că trebuie să faci puțină curățenie atunci aerisește, lasă să pătrundă lumina în fisura sufletului astfel încât să fie culoare, oricând poți face asta!

Culorile ne influențează nemijlocit emoțiile și chiar funcțiile organismului în însăși casa în care locuim, biroul în care lucrăm, cafeneaua unde ne oprim cu prietenii la o părtășie. În toate acele locuri în care ne exprimăm opțiunile privind stilul de viață prin decorație și mobilier, făcându-ne să ne simțim fericite sau triste, relaxate sau pline de energie.

Apoi, cred că dintre toate elementele conștiente ale lumii încojuratoare, forme, texturi, sunete și culori, ultimele sunt cele care ne afeceaza nemijlocit dispoziția și ființa întregă.

Începe și spune: "vreau culoare, în viața mea!" E un îndemn la căldură, la speranță, la dorințe. Culoarea ochilor, culoarea pielii, culorile auri umane, chintesența, culoarea favorită sau preferată.

Începe și pictează-ți sufletul – interiorul-pastel și viu – trăiește în acest mod...

TU poți face asta pentru tine întrucât tu simți ce este în interiorul tău sau ce poate deveni.

Haide! Ridică-ți pensula în mână apoi înmoai-o în culoarea ta!

Este opera ta, fii mulțumită de ce vei obține la final!

Alina Neagu

Pietre ucigașe Pietre de aducere aminte!

Pietre! Simple pietre, pe care le găsim la tot pasul. Culoarea și forma lor diferă, însă majoritatea sunt gri cenușiu și foarte rare sunt cele colorate. Isac fiul meu cel mai mic, le caută pe cele mai deosebite și când găsește una cu adevărat specială, e clar pentru mine. Acestea sunt pietre oferite cu dragoste. Nu rănesc, nu dăunează, ci devin amintiri dragi. Viața a avut grijă să îmi arate că sunt pietre care pot lovi foarte tare, pietre care sunt aruncate cu ură, pietre care sunt aruncate în neștiință, pietre care sunt menite să te ucidă sau cel puțin să te pună jos la pământ și acolo să rămâi. Sper că ai înțeles până acum metafora!

Preluăm cuvinte și aruncăm cu cuvinte. Un fel de telefonul fără fir. Ca și cum la receptorul tău ai rostit cuvântul "rad", dar a fost așa de mult transmis mai departe încât la un alt receptor la capăt de linie, a ajuns cuvântul "iad".

Adevărul este că acele pietre pe care le-am încasat eu, m-au învățat valoarea cuvintelor. Am învățat că vreau să dăruiesc la fel ca Isac, pietre speciale, cum ar fi: dragoste, complimente, încurajări, compasiune, apreciere și să îmi deschid pumnul și să las să cadă pietrele care știu sigur că sunt menite să rănească.

Dar iată-ma aici, unde am acumulat o grămadă de pietre care și-au atins scopul, dar după ce le-am simțit usturimea au căzut jos.

Ce poți să faci cu asemenea pietre? Le iei și le arunci înapoi? Nici eu nu am cunoscut valoare lor după ce le-am primit, dar Dumnezeu m-a învățat ceva extraordinar, a zis să fac din ele pietre de aducere aminte. Și uite așa am început să construiesc un altar din ele.

Am luat fiecare piatră și am șters cuvintele acuzatoare, în schimb am scris:

"binecuvântată, iubită, acceptată, vindecată, restaurată, curajoasă, luptătoare, învingătoare, credincioasă, prețioasă...."

și continui să zidesc până mintea mea crede ceea ce spune Dumnezeu că sunt!

Cu toții experimentăm durerea pietrelor, însă cel mai important este ce facem cu ele după. Devenim la rândul nostru acuzatori pentru că doar așa știm a ne apăra și a transmite ura, sau deschidem pumnul și le lăsăm să cadă?!

Iubitul meu Augustin, are o vorbă înțeleaptă: "Fiecare are timp să se înțelească cu ceea ce vorbește!"

Ascultă! Nu îți face asta! Nu se merită! E ca și cum pregătești o groapă pentru cineva și în cele din urmă cazi tu în ea. Fii înțelept! Înțelepții se roagă pentru alții, pe când neînțelepții fac rezerve de pietre.

Ce ar fi să mergi în curtea ta, să aduni pietrele care te-au rănit cândva și să le dai un nou sens? Când eu am început să fac asta, m-a ajutat să iert și când mintea mea se zbătea pentru răzbunare, Dumnezeu a spus:

"Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc, ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei buni și peste cei răi și dă ploaie peste cei drepti și peste cei nedrepti.

Dacă iubiți numai pe cei ce vă iubesc, ce răsplată mai așteptați?..." (Matei 5:44-46).

"Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de mila" (Matei 5:7).

"Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu" (Matei 5:9)

Închei prin a vă binecuvânta și fie ca pietrele voastre să vă amintească situațiile dificile prin care ați trecut, dar care au primit o nouă perspectivă când au fost confruntate cu adevărul lui Dumnezeu.

Daniela Decean

Vremea alegerilor.

Vremea ridicării Deborelor!

„Dacă poporul Meu peste care este chemat Numele Meu se va smeri, se va ruga, și va căuta Fața Mea și se va abate de la căile lui rele - îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul și îi voi tămădui țara.”

(2 Cronici 7:14)

Este o vreme a alegerilor... acest „dacă” exprimă o relație cauză - efect și, de fapt, înseamnă o alegere din partea noastră. De câte ori nu am ales corect? De câte ori nu am vrut să alegem ce ne spune Scriptura...pentru că ar fi însemnat pocăință, schimbare de atitudine, ieșire din confort, asumare de responsabilitate?

Este comod să te gândești: „Sunt alții chemați pentru a se smeri și a se ruga, nu eu!” Dar „poporul” nu înseamnă ceilalți, ci tu și cu mine, fiecare în parte și toți împreună. Altfel nu se poate! Românii spun: „Cu o floare nu se face primăvară”. În sezonul acesta de vânturi năprasnice care bat peste țara noastră, nu putem să ne mai ascundem capul în nisip, să ne gândim doar la binele propriu, ignorând țara în care locuim, pentru că de binele țării atârnă binele nostru.

Memoria colectivă se pare că e scurtă, am uitat de vremurile de opresare, am uitat că au existat martiri pentru Hristos în România, am uitat că libertatea a fost câștigată greu și se poate pierde așa de ușor...

Euforia prezentului, cu libertatea de mișcare, de exprimare liberă a crezului creștin se pare că ne-a făcut pe cei mai mulți să ignorăm semnalele de avertizare ale Domnului, care ne strigă: „Treziți-vă, strângeți rândurile, uniți-vă ! V-am dat Har să creșteți, să vă ridicați, să vă interconectați ca și mădulare în Trupul lui Hristos, să vă echipați, să strângeți provizii de hrană tare în inimi și în case. prin resursele pe care vi le-am dat. Dar fiți atenți, vremurile se schimbă rapid, puneți în negoț ce ați primit, luptați pentru libertatea credinței, pentru binele țării, pentru ca Evanghelia să ajungă la toți”.

Am învățat atâtea despre umblarea creștină, despre trăirea creștină, dar unde este puterea? De ce suntem așa de ușor de intimidat, așa de ușor de divizat? Unde este revelația unității, a tăriei și a autorității pe care o avem în Domnul nostru Isus? ACUM - este vremea alegerilor, să-L alegem pe Domnul Isus ca DOMN, să-l facem loc să domnească în inimile, în viețile noastre, în viitorul nostru și în timpul nostru. Să alegem să ne smerim, să ne recunoaștem dependența totală de El, să renunțăm la autosuficiență și la mândrie.

Puterea și revelația vin doar prin Isus, care domnește în noi, în viața de sfințenie, de Cuvânt, rugăciune, post, adică viața creștină reală. E o senzație falsă de putere pe care o au mulți dintre noi: avem resurse, mașini, tehnică de ultimă generație, avem impresia că avem TIMP! Să nu ne lăsăm amăgiți!

Această siguranță falsă în tehnologie, chiar libertatea noastră, toate pot dispărea atât de ușor! Iar TIMPUL nu este al nostru - este un talant dat de Domnul, pe care îl risipim cu ușurință, ne fuge ca nisipul printre degete. Să-L facem pe Isus Domn peste timpul nostru, să avem pace în mijlocul furtunii, să răscumpărăm vremea, căci zilele sunt rele, să intrăm în odihna Lui, care ne păzește sufletele.

Să-L alegem pe Isus! Este vremea ridicării noastre în puterea autorității cu care am fost investite, în revelația identității noastre în Hristos! Este vremea Marelui seceriș de la sfârșitul vremurilor. E vremea îndrăzelii, a dedicării, a curajului. Să răscumpărăm vremea, să ne aliniem la cadența pașilor Lui, la timpul Lui, la voia Lui!

ACUM este vremea alegerilor. Domnul cheamă Deborele la luptă! Ridicați-vă, Debore din România! Este vremea Deborelor, a mamelor care se ridică în națiune pentru a lupta pentru țară, pentru copiii și tinerii țării.

Când războiul era la porți, s-a ridicat Debora, ca o mama în Israel! Era o femeie care respecta autoritatea soțului, cunoștea Cuvântul (Legea), auzea vocea Domnului pentru popor, era o femeie a rugăciunii, o mijlocitoare între oameni și Dumnezeu! Domnul a ridicat-o, într-o vreme când oamenii nu cunoșteau Cuvântul și fiecare făcea ce-i plăcea. Seamănă cu ceea ce este la noi în țară acum?

Astăzi, războiul e la porțile țării, la porțile familiilor din România! Ridicați-vă, Debore! Isus din noi ne împuternicește și ne provoacă să ne ridicăm. Fie ca Leul din Iuda - Isus Hristos - să se ridice prin fiecare din noi, într-o îndrăzneală și autoritate de neoprit de către nicio putere a întunericului!

Au fost cele două cazuri care au răscolit România: cel al fetei dată

spre adopție într-un mod brutal, violent, și cel al răpirilor (crimelor) din Caracal, a căror victime au fost două tinere. Dacă astfel de lucruri rele se întâmplă pe teritoriul țării, responsabili suntem și noi, Biserica Domnului din România, pentru că nu ne-am rugat, pentru că stăm pasivi, nepăsători la ceea ce este în jur.

Domnul zguduie o țară, dar de fapt, ne zguduie pe noi, poporul Lui, pentru că dacă nu ne ridicăm acum să mijlocim pentru oprirea acestui val de violențe, pentru protecția și binecuvântarea copiilor și tinerilor țării, mâine răul acesta vine peste copiii noștri. Da, Domnul ne păzește în mijlocul furtunilor, dar nu ne putem ascunde în confortul creștin, fără să ne pese de cei din jur!

Este un nou test pe care ni-l dă Domnul, îngăduind aceste lucruri în țara noastră. La referendumul pentru familie Domnul ne-a dat un mare test, nouă, Bisericii Lui. Și mulți am eșuat.

Acum este un nou test pentru noi - Biserica. E un nou test legat de familie, de copii, iar Domnul vrea să ne vadă inimile ca și creștini - ne pasă sau nu, acționăm sau nu? Ce vom face?

Putem face multe comentarii și să emitem judecăți, socotind că așa merită cei care trăiesc în păcat. Nu suntem chemați să-i condamnăm, ci să ne rugăm pentru ei, pentru mântuirea lor, pentru schimbarea atmosferei spirituale din zonele în care traiesc. Biserica Domnului are, de fapt, alt mandat - de a purta luptele Domnului cu arme spirituale - adică în rugăciune și în post.

Acesta nu este un război în plan natural, ci lupta trebuie purtată în domeniul spiritual, unde Biserica lui Isus Hristos are acces și autoritate. În Numele Domnului, vă chem să ne ridicăm la luptă - în rugăciune și post, mijlocind, legând puterile întunericului care afectează pacea țării și viitorul țării - copiii și tinerii. Biserica Domnului Isus Hristos este singura care poate acționa în lupta în domeniul spiritual.

Autoritățile statului pot acționa în domeniul natural, dar victoria se câștigă mai întâi în domeniul spiritual, prin rugăciune și post.

ACUM este vremea ridicării.

Acum războiul este la porți - la porțile familiilor, la porțile națiunii (Judecători 5:8). Este timpul ca Biserica să se ridice ca Debora în România (Judecători 5:7-13)! Mă rog ca Domnul să rupă toate legăturile care ne țin captivi în timp (amintiri din trecut - cu toate experiențele bune) și spațiu (în zona noastră de confort, de siguranță din biserici, în obișnuințe). Domnul face lucruri noi, suntem parte la schimbări drastice ale societății, ale lumii, fie că vrem sau nu.

Mă rog Domnului ca toți creștinii să fim aliniați la ritmul și timpul Domnului, să fim în locul în care trebuie, poziționați în formația de luptă hotărâtă de Domnul pentru noul sezon. De asemenea, trebuie să cunoaștem vremurile, ca fiii lui Isahar, care nu doar le recunoșteau, dar știau ce trebuie să facă poporul. Fie ungerea aceasta peste tot poporul Domnului!

Vă provoc să ne rugăm:

Ca România să se ridice ca o națiune de părinți, o națiune cămin pentru copiii ei! Declarăm că Biserica Domnului se ridică în mandatul de părinte spiritual! Chemăm Numele Domnului peste copiii României și proclamăm binecuvântarea din Numeri 6:24-27 peste ei. Pentru copiii și tinerii României, cei pentru care nu se roagă prea mulți: să ne rugăm ca vrajmașul să nu-i mai poată atinge.

Pentru protecția, pacea și unitatea familiilor; legi favorabile dezvoltării familiilor constituite biblic, mai ales cele tinere România este într-o perioadă de vulnerabilitate crescută, cu clătinări și provocări puternice în interior, cu instabilitate crescută în jur, vor fi situații explozive la granițe.

Să ne rugăm pentru PROTECȚIA, PACEA, SECURITATEA și STABILITATEA României în interior și de jur împrejur, pentru SIGURANȚA ȚĂRII ȘI A LOCUIITORILOR și anihilarea oricăror forme de agresiune asupra României.

Să ne rugăm ca România să fie păzită de destabilizări, atacuri, de decizii greșite ale conducătorilor țării. Să ne rugăm pentru INTEGRITATEA TERITORIALĂ a țării.

Să-L chemăm pe Domnul să fie El un zid de foc în jurul României și a populației ei (Zaharia 2:5). Să proclamăm pacea Lui - SHALOM - peste țară și populație.

Să ne rugăm pentru reformarea societății noastre - în toate sferele de activitate și mai ales ca flagelul corupției, al incompetenței și al trădării să fie nimicite din societatea românească.

Este nevoie să venim în acord, dincolo de simpatii politice, să ne rugăm pentru cei aflați în fruntea țării. Să ne rugăm pentru autoritățile române, pentru înțelepciune supranaturală în situațiile neobișnuite care vor veni, pentru frică de Domnul, coerență și curaj în decizii, care să fie în acord cu principii de dreptate, integritate și loialitate față de țară și popor. Să ne rugăm pentru discernământ supranatural pentru conducătorii țării, ca ei să primească informații utile și corecte la timp și să știe ce decizii să ia. Să ne rugăm pentru conducătorii actuali și viitori ai țării. Domnul să ridice izbăvitori pentru națiunea noastră - oameni după inima Lui!

Este vremea să ne unim în post și rugăciune mai mult ca oricând pentru România, căci de binele ei atâră binele nostru.

Este vremea să trăim 2 Cronici 7:14 - noi toți, împreună, și să cerem de la Domnul milă, Har, vremuri de înviore pentru România.

Mirela Pețan

coordonator - Rețeaua de rugăciune pentru România

Fii parte din Rețeaua de Rugăciune pentru România! Fii parte din lucrarea pe care o face Domnul în România! Fiecare rugăciune e importantă, fiecare creștin poate intra în această rețea! Important este să fim cât mai mulți, în unitate, rugându-ne pentru țara noastră. Punctele de rugăciune pentru România sunt postate pe site-ul www.prayernet.ro și se trimit în fiecare lună, prin email sau poștă, la cei care le doresc.

Ca să le puteți primi prin email sau poștă, vă puteți înscrie prin site, puteți trimite un email la prayernet@prayernet.ro sau puteți să sunați la 0256-284.913.

Domnul să binecuvânteze România!

Citeam acum câteva zile că, dacă lumea întreagă ar fi oarbă, pe câți oameni ai mai impresiona?

Suflet drag, am vrut să îți arăt lumea. Am vrut să îți pun cerul pe un umăr și să îți îndrept bărbia pentru ca privirea ta să umble pe cărările dintre ele. Am vrut să îți pun în palme pui de rândunică. Ba nu. Ghiocel. Pentru că nu iau totul cu ei atunci când pleacă.

Am vrut să îți pun culorile curcubeului la picioare după ce am fi privit amândoi picăturile de ploaie de pe geam. Ah, și câte am mai vrut să îți arăt... Dar ochii tăi s-au ferecat într-un întuneric greu. Ochii tăi au pietrificat lumina. Au ofilit razele până au devenit umbre. Umbrele și-au dat mâinile, și-au plecat capetele și au amorțit. Privirea ta e mereu rătăcită și drumurile ei nu duc nicăieri.

Tot ce am e risipă. E nimic. E un întuneric cu forme diverse cu care mă îmbrac, mă înconjur, mă alint. Tot ce am e obstacol în calea ta. Tot ce am te ucide. Pipăi cu mâinile drumul ca să nu cazî. Pentru că eu m-am înconjurat cu multe. Ca să am. Să atrag priviri.

Să cuceresc alte și alte universuri care mi-au îngreunat zborul. Tot ce-am strâns pentru mine e povară pentru tine. Toate astea nu aduc nicio lumină - nici în palmele mele, nici în sufletul tău.

M-am întrebat ce aş putea să îți spun. Eu m-am obișnuit cu răsăriturile, cu apusul, cu roua, cu tot. Nu mai tresar de încântare; nu mă mai cutremură nimic. Așa că mi-am acoperit ochii. Am umblat o zi legat la ochi. Am pipăit obiecte și fețe. M-a cuprins o disperare profundă.

Dar nu din cauza ochilor care nu vedeau, ci a sufletului orb, surd și mut. Mi-am spălat sufletul în boala ochilor lipsiți de strălucire.

Mi-am dat seama că niciodată nu aş putea să te conduc printre minunile dintre gunoaiile acestei lumi, decât dacă nu eram eu însumi orb.

Da. Privirile sunt furate de sticlă colorată. Sufletul însă... el vede. Pentru că sufletul nu ne aparține. Are ceva în el. Ceva neîntinat care ne permite să atingem clipe de har. Înainte să te iau de mână, trebuie să fiu orb. Orb în fața judecății care privește la fața omului, a lucrului.

Scrisoare către un copil nevăzător

Când sunt orb de ochii aceștia, sufletul meu nu mai e o oglindă. E un izvor care inundă seceta ochilor profani.

Vreau să fiu orb alături de tine. Doar așa voi înțelege zgomotul valurilor care se izbesc de stânci, doar așa voi învăța să recunosc pașii celui iubit, doar așa voi putea să deosebesc bunătatea de viclenie.

Dacă voi fi orb, voi învăța să ascult. Voi învăța să prețuiesc. Voi învăța să iubesc. Învăță-mă să fiu orb.

Voi lăuda pe Domnul din toată inima mea

Voi istorisi toate minunile Lui

Dumnezeu să vă binecuvânteze, făpturi minunate create după chipul și asemănarea Lui.

Căci, noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte ca să umblăm în ele.

Acum, după ce Domnul mi s-a descoperit sufletului meu și ființei mele (scoțându-mă din întuneric la lumina Lui cea sfântă) inima mea este cuprinsă de o mare bucurie, datorită faptului că Îl pot mărturisi pe Dumnezeul Cel Viu care vorbește și astăzi.

Până acum un an și jumătate rătăceam în întunericul lumii acesteia departe de Dumnezeu, având o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea.

Dumnezeu m-a înzestrat cu darul de a cânta, însă nu îl foloseam spre slava Domnului, ci spre o slavă deșartă. Aveam propria formație cu care cântăm la diferite evenimente (petreceri) din viața oamenilor.

Viața mea se desfășura astfel: de luni până joi nu făceam altceva decât să merg la diferite tratamente corporale/ estetice, căutam să îmi achiziționez obiecte vestimentare de genul "nimeni să nu fie ca mine" ...umblăm în mod excesiv după partea exterioară...iar weekend-urile erau pline de evenimente la care cântam, însă nu eram împlinită.

Una dintre minunile Lui Dumnezeu este că a pus în noi gândul veșniciei. În inima mea era dorința de "ceva nou"...**"TOTUL NOU"**. Atunci, nu știam însă, acum știu din Cuvântul Lui Dumnezeu ce înseamnă "totul nou":

"Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă, cele vechi s-au dus, iată că toate lucrurile s-au făcut noi" (2 Corinteni 5/17).

Așadar aveam nevoie de Dumnezeu pentru ca toate lucrurile să noi în viața mea.

Dumnezeu a lucrat astfel:

Mama mea, întoarsă de curând la Domnul își căuta o adunare în care să Îl slujească. Eu devenind curioasă, am început să-i pun tot felul de întrebări, precum: "Dar, cum e acolo la pocăiți?... Ce s-a mai întâmplat nou?", iar ea îmi

împărtășea experiențele ei cu Domnul. Am început să insist: "Mami, spune-mi ceva nou!"...la care ea mi-a răspuns:

"Este evangelizare de joi, până duminică". Deși, nu știam ce presupune evanghelizarea m-am trezit rostind următoarele cuvinte: "Vin și eu...joi și duminică!". Datorită faptului că eram o persoană morală (ce spuneam îmi plăcea să duc la îndeplinire, cât de greu ar fi fost) am mers la evanghelizare. În timpul slujbei, Duhul Domnului a început să mă cerceteze prin cântările unei tinere pe care o asemănam cu mine.

Am început să mă văd tot mai mică din cauza faptului că, această fată cânta cu trăire spre slavă Domnului...în momentele acelea mă gândeam că eu nu aș putea să cânt ca ea...nici nu aveam cum: "Celui neprihănit îi stă bine cântărea de laudă". În același timp, fratele care urma să propovăduiască cuvântul Domnului, mă urmarea cu privirea (ridicându-se de pe scaun), iar eu eram îngrozită deoarece aveam impresia că: "îmi vede toate păcatele, iar pocăitii o să mă scoată în mijlocul adunării și o să mă condamne".

În timpul predicării cuvântului aveam impresia că doar mie îmi vorbește. La sfârșitul predicii, fratele a spus următoarea întrebare:

"Dacă vrea cineva să-L urmeze pe Domnul să ridice mâna dreaptă sus, iar Domnul îl va lua de mâna și îl va duce până în veșnicie".

La auzul acestor cuvinte, eu plângeam și mă gândeam: "Doamne, doar dacă îmi imaginez că îmi ridic mâna, se pune?...Mă vezi?...Nu vreau să mă vădă pocăiții!". În frământarea mea, fiind cercetată de Duhul Domnului m-am trezit în fața adunării pe genunchi. Slăvit să fie Dumnezeul cel Viu și minunat Căruia toate lucrurile îi sunt cu putință! După încheierea slujbei tânăra care a cântat a venit la mine cu lacrimi în ochi m-a îmbrățișat și mi-a spus: "Felicitări, ai făcut cea mai bună alegere" ...iar eu, am pus întrebarea: "Ce am făcut?...Doar nu m-am pocăit!".

De asemenea, fratele care a propovăduit cuvântul a dorit să discute cu mine...am mers la el cu privirea-n pământ, iar el mi-a pus următoarea întrebare: "Cu ce te ocupi?...iar eu i-am răspuns: "Cânt !..." Fratele mi-a spus: "O, ce frumos! ...și eu cânt la pian , chiar am făcut școala de arte, iar patronii mei la care lucram mi-au propus să le cânt la masa de Revelion contra cost. Am acceptat, însă ce să vezi Adelina ?! ...a două zi mi-au spus că trebuie să le cânt și "ceva de pahar".

Atunci eu le-am răspuns: "Îmi pare rău, dar eu am un Dumnezeu căruia Îi slujesc, El este tatăl meu și nu vreau să-L trădez pentru nimic în lume deoarece mereu mi-a purtat și îmi poartă de grijă, suma de bani oferită este tentantă, dar banii se duc ...Dumnezeu rămâne veșnic!".

La auzirea acestor cuvinte, i-am pus întrebarea: "Nu mai pot să cânt ?", iar el mi-a răspuns: "O, eu nu-ți spun ce să faci, de azi înainte, după rugăciunea pe care am făcut-o pentru tine, tu o să știi exact ce ai de făcut și îți spun așa: "ce te muștră nu mai fă!"...așa s-a încheiat discuția, iar eu am plecat acasă frământată fără să primesc un răspuns clar.

În ziua următoare urma să plec în orașul în care trebuia să cânt, iar mama mea mi-a zis: "Ne punem pe genunchi să ne rugăm, apoi pleci!". Am ascultat, deși era prima rugăciune pe care o făceam împreună.

În timp ce ne rugam a sunat telefonul, era o sora pe care a trimis-o Domnul, aștepta la ușă ...a intrat în casă și am continuat rugăciunea. În timpul rugăciunii Domnul mi-a vorbit prin glas profetic: "Iar tu, fiică...numai mulțumiri să-Mi aduci, ești scrisă în Cartea Vieții. Ți-am pregătit binecuvântări și pe pământ și în cerul Meu...Să nu îți fie rușine să Mă mărturisești, vreau să mă folosesc de gura ta și de ființa ta să întorc cât mai multe suflete la mântuire! Ascultă, rupe legăturile trecutului!". Era prima dată când auzeam "vorbi în limbi și lucrarea de prorocie", însă mi s-a părut că știu totul, de la început.

După aceste două zile în care Domnul m-a cercetat și mi-a vorbit prin glas profetic, ajunsă la evenimentul la care urmă să "înveselesc lumea" am început să mă simt muștrată, să nu mă mai simt bine în postura de a fi în fața oamenilor, aplaudată și idolatrizată...ba, mai mult în timp ce cântam în mintea mea se dădea o luptă, îi vedeam pe cei la care le cântm în flăcările iadului și mă întrebam: "Doamne, ce caut eu aici...eu îi bag pe oamenii aceștia cu gura mea în iad ?".

Văzând că nu-mi mai găsesc locul mi-am amintit cuvintele fratelui: "ce te muștră, nu mai fă!". Însă, nu vroiam să accept deoarece, mi se părea imposibil să renunț la viața pe care o trăiam. După acest eveniment eram într-o continuă frământare și îmi doream să știu ce am de făcut pentru a beneficia de promisiunile Domnului, îmi doream să fiu în voia Lui, să văd cum vrea să mă folosească și planul pe care Îl are cu privire la viața mea. Datorită acestui fapt, am început să o întreb pe mama mea: "Mami, ce am de făcut ...nu mai pot să cânt?" la care ea mi-a răspuns: "Întreabă-L pe Domnul !...am auzit în cuvântul Lui Dumnezeu pentru astăzi că cine e interesat să Îl urmeze pe Domnul, își pune întrebări: Când și cum să fac ,asta", dar își va lua și o foaie și un pix ...".

Am luat răspunsul mamei mele de bun și fără să mai spun nimic, în seară în care a urmat mi-am pus lângă pat un carnețel și un pix ...m-am pus pe genunchi și am început să mă rog Domnului cu toată inima, după cum spune cuvântul în Ieremia: "Mă veți căuta și mă veți găsi, dacă mă veți căuta cu toată inima", Slavă Domnului, căci cuvântul Lui este: DA și AMIN!

Rugăciunea mea a fost următoarea:

"Doamne, vreau să te urmez...vreau să fac voia Ta, dar nu pot fără Tine! Vreau să te folosesc de gura mea și de ființa mea, după cum Tu mi-ai spus...Doamne, știu că Tu mi-ai promis binecuvântări și pe pământ și în cerul Tău și așa vei face...Doamne ce înseamnă să rup legăturile trecutului ? ...Nu mai pot să cânt?...Dar, Doamne Tu știi că mai am nunți până în anul 2020, mai lasă-mă te rog..."

Cu aceste cuvinte m-am pus la somn...însă, nu după multă vreme aud o voce: autoritară, din depărtare..."Ieși din întuneric, ieși la lumină!" (la auzul acestor cuvinte nu știam cum să mă ascund sub pătură și cum să mă fac mai mică)...a urmat: "Daaa, ieși la lumina Mea, ieși din întuneric!...după care aud: "24 morminte..." după care am văzut o imagine alb/negru cu un cadavru îmbrăcat în mireasă (era goaznică imaginea...atunci mi-am dat seama că sunt eu la 24 de ani, că aș muri dacă nu aș ieși din întuneric la lumina-Isus Hristos lumina lumii). După ce mi-am dat seama ce semnifică imaginea, mi-a apărut în față altă imagine, am văzut Biblia răsfoindu-se auzind chiar foșnetul paginilor.

Atunci, m-am ridicat din pat, m-am pus pe genunchi am luat foaia și pixul și am început să notez tot ce am auzit și văzut. Numai că, după ce am terminat de scris, aud în continuare: "Isaia și Samuel"... după auzirea acestor cuvinte am început să mă uit prin cameră și să întreb nedumerită: "Doamne, ce o fi asta...niște nume de pocăiți? ", nu știam că există în Biblie chiar cărți, cu aceste nume. În continuare, aud versete: "1:8, 2:9 s.a....am început să plâng și am zis: "Doamne, eu nu joc la lot!"...pe când am dat să mă așez pe pat aud în continuare: "Pagină 223", atunci mi-am zis: "nu se poate și pagina...nu există!".

La ivirea zorilor, am alergat la Biblie deoarece ultima imagine văzută era Biblia, m-am uitat la cuprins să văd dacă există ce am auzitși da ,există "Isaia și Samuel". Slavă Domnului! Ce m-a impactat cel mai mult a fost cuvântul de la Isaia, în-dem la pocăință:

"Dacă veți voi și veți asculta, veți mânca cele mai bune roade ale țării, dar de nu veți voi și nu veți asculta, de sabie veți fi înghițiți căci: Gura Domnului a vorbit... "

Atunci, mi-am dat seama cine mi-a vorbit și nu mai aveam nicio îndoială:

Dumnezeu este Viu!

...și mi-a răspuns întrebărilor.

Cuvântul spune:

"Astăzi, dacă auziți glasul nu vă împietriți inimile..."

După experiența avută, i-am spus mamei mele că renunț a mai cânta, deoarece știu ce vrea Domnul de la mine. Înainte de a ajunge la ultimul eveniment la care urma să cânt m-am rugat Domnului astfel: "Doamne, Tu știi de ce merg eu acum, la nuntă...să le spun că nu mai cânt... Doamne, dar te rog să nu înfăptuiești ceea ce scrie la pagină 223 și anume "blestemele"..."

Doamne, dacă chiar e voia ta să renunț astăzi la cântat, să faci în așa fel încât să le pot spune colegilor...pentru că eu nu pot!"... Ajunsă la eveniment, colegii din formație au început să îmi pună tot felul de întrebări, printre care și întrebarea: "Doar nu te pocăiești?!", iar eu am răspuns: "Da!".

Slăvit să fie Dumnezeul cel Viu, care și astăzi vorbește și veghează asupra cuvântului Său să se îplinească!

Dumnezeul nădejdi să vă umple de toată bucuria și pacea pe care o dă credința, pentru că prin puterea Duhului Sfânt să fiți tari în nădejde!

Amin !

Adelina Morar
(foto)

Cum să dobândim o inimă mulțumitoare!

Încă de mică mi-am dorit să dobândesc o inimă mulțumitoare. Cărțile mele preferate erau **"Polyanna"** și **"Secretul mulțumirii"**. Mereu și mereu am încercat să fiu mulțumitoare și să îi mulțumesc Domnului pentru fiecare lucru, indiferent cât de mărunț părea să fie.

La cea de-a 19-a aniversare am primit o carte care mi-a amintit de această dorință din copilărie. În următoarele zile am savurat cartea, iar la terminarea ei am început alături de Ann Voskamp să îmi înșirui cele „o mie de daruri”.

Se apropie toamna cu pași repezi; frigul și vântul urmează să ne cuprindă în inevitabila lor trecere. În jurul multora, melancolia și nemulțumirea vor da târcoale. Va veni Ziua Mulțumirii și va trece...dar vom rămâne noi mulțumitori în fiecare clipă?!

Pavel scria atât de frumos, „căci m-am deprins să fiu mulțumit cu starea în care mă aflu. Știu să trăiesc smerit și știu să trăiesc în belșug. În totul și pretutindeni, m-am deprins să fiu sătul și flămând, să fiu în belșug și să fiu în lipsă.” (Filipeni 4:11-12).

Deprinderea este definită ca o obișnuință, o practică, un obicei și un exercițiu.

Este un exercițiu greu care necesită efort zilnic, însă doar trudind zi de zi reușim să fim mulțumitori. Sătui sau flămânzi, în belșug sau în lipsă, noi trebuie să fim mulțumitori „în totul și pretutindeni”. „Mulțumiți-vă cu ce aveți, căci El însuși a zis: «Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi »” (Evrei 13:5).

Mulțumește-te cu ce ai!

Deprinde-te să fii mulțumitoare.

Începe-ți propria listă de „o mie de daruri”.

Scrie o mie, și mai multe motive de mulțumire.

Mulțumește-I Lui pentru fiecare lucru pe care îl primești de la El.

Fii cu totul acolo unde ești, unde El te-a pus. Nu te îngrijora și, nu în ultimul rând, amintește-ți că fiecare clipă, de tristețe sau de bucurie, e de la Tatăl Ceresc.

Bucură-te și caută motive să fii mulțumitoare în orice situație.

Flavia Precup (foto)

FÂNTÂNI pentru AFRICA

Ne trezim dimineața și deschidem robinetul de la chiuvetă sau de la duș, cu apă potrivită, nici caldă nici rece, și corpul nostru se bucură de atingerea mângâietoare a stropilor de viață (apa înseamnă viață), ce ne inundă, apa ajută la păstrarea stării noastre de sănătate și buna dispoziție.

Dacă într-o zi nu putem face duș, e o pedeapsă. Am avut parte anul acesta de avarii la sistemul de alimentare cu apă și pentru câteva ore, alimentarea cu apă a fost închisă complet în casa în care locuiesc. A fost neplăcut, am cârcotit pentru că a trebuit să aștept câteva ore ca să îmi pot face dușul.

Soluția salvatoare au avut-o meșterii instalatori, a fost nevoie de mai mulți, dar am răsuflat ușurată când am aflat că vom putea folosi apa, atât la baie cât și la bucătărie, dar în regim restricționat (nu în fiecare baie).

Apa este atât de necesară în fiecare moment...Ne spălăm pe mâini, o bem, o folosim la gătit, spălăm rufele, spălăm vasele, facem curat în casă, ne irigăm gazonul și grădina, spălăm mașina. Cum ar fi să nu avem apă?

Răspunsul e simplu: fără apă nu există viață, de aceea pe alte planete nu există viață pentru că nu este apă. Trăim pe planeta Terra, a cărei suprafață este acoperită 71% cu apă, și totuși sunt oameni care suferă de sete, sunt oameni mulți care nu au picăturile de viață, așa cum le avem noi.

Dar, dacă am avea doar foarte puțină apă, odată la câteva zile? Confortul nostru și sănătatea ar scădea enorm de mult.

Plătim pentru apă, avem contoare și la intrare și la iersirea din casă (se plătește și apa menajeră), dar o folosim cu bucurie și nu renunțăm la o baie sau la un pahar cu apă pentru că este prea scump.

Facem duș dimineața și seara, spălăm vasele de fiecare dată când le folosim, ne spălăm des mașina. Cum este să fii fără apă, poți afla făcând o călătorie în Africa.

E groaznic, ne spun cei ce au călătorit în Uganda, regiunea Karamoja, la granița cu Sudanul și Kenya, unde copiii și femeile transportă apă în bidoaie de 30 de litri, pe cap, de la distanțe mari, care ajung uneori la peste 25 km.

Mântuitorul ne spunea că dacă dăm un pahar de apă nu ne vom pierde răsplata, și poate uneori noi credeam

că e prea puțin lucru să ai o mare răsplată pentru un pahar de apă. De apă depinde viața noastră, auzim frecvent la radio și TV "pentru sănătatea dumneavoastră, consumați minim 2 litri de lichide zilnic".

Dar dacă nu ai de unde să consumi? Organismul uman este format 80% din apă și dacă nu bem suficient ne dezhidratăm și ajungem la stări de ineficiență, scăderea productivității, deteriorarea stării de sănătate.

În Uganda, oamenii au început să ajute la alimentarea satelor cu apă, s-au săpat în ultimii ani multe fântâni, una dintre familiile cu compasiune pentru acești africani este familia Marian și Rodica Volintiru, care s-au implicat în ultimii 3 ani în săparea a 30 de fântâni. O fântână săpată în Africa costă 6000 dolari americani, acesta include prospectarea terenului, forarea terenului și instalarea conductelor.

Oare sunt mulți bani? Pentru africanii de acolo suma este enormă, deoarece stilul lor de viață este de supraviețuire.

Dar pentru noi? Dacă evaluăm că dintr-o astfel de fântână se alimentează cu apă peste 1000 de persoane zilnic, aceștia vin de până la 40 km distanță să transporte apă în bidoaie de plastic de peste 30 litri. Aceste bidoaie sunt transportate pe cap, pentru că nu au animale care să îi ajute, femeile și copiii sunt principalii "transportatori" de apă, pentru familiile din care provin.

Apa astfel transportată este folosită rațional, cu strictețe, mai multe zile la rând. Ei au posibilitatea să bea apă sau să gătească din acel bidon, de care depinde viața lor. Nu pot să se spele decât foarte rar, nu își permit să facă baie sau duș, nici măcar o dată pe săptămână.

Să ne imaginăm cum este viața unei femei care nu poate să facă duș în fiecare zi, la căldură de peste 30 grade Celsius, și în plus, trebuie să meargă să care apă pentru gătit, uneori cu copilașii în cârcă. Să ne gândim la perioadele acelea dificile din lună când avem nevoie de și mai multă igienă, oare cum se descurcă acele femei?

Evangelia ne spune să unim cu credință fapta și cunoștința, dacă cunoaștem această nevoie, dacă noi credem că Dumnezeu îi iubește și pe cei cu o piele de altă culoare, atunci e momentul să unim cu acestea și fapta, să le trimitem un pahar cu apă, să forăm o fântână. Fântâna SUFLET DE FEMEIE.

Iată ce spunea Marian Volintiru, într-un interviu acordat CREDO TV, în cadrul emisiunii "Pentru noi, femeile":

"Domnul Isus este Apă Vie, noi le ducem celor din Africa apă fizică, și în final vrem să-l facem să înțeleagă că Domnul Isus este Apă Vie, le spunem despre dragostea lui Dumnezeu și oamenii se întorc la Domnul. Când un șef de trib se întoarce la Domnul, bineînțeles că tot tribul îl urmează. De asemenea e mare nevoie de învățătură și ajutor."

Vă invităm să ne întindem mâinile peste continentul nostru, până la Ecuator, să ajungă în Uganda, acolo unde femeile și copiii suferă de sete. Împreună putem fi puternice, putem ajunge acolo și chiar putem săpa o fântână.

Dacă dorești să te alături armatei femeilor și bărbaților ce transmit vești bune și speranță, poți ajuta și în felul acesta, poți trimite speranța în Africa, un pahar cu apă, mii de litri care curg zilnic ca să alunge tristețea, boala și sărăcia.

Noi vom ajuta, ajută și tu dacă ai credință.
Pentru fântâna SUFLET DE FEMEIE se pot face donații în contul special deschis de fundația MATER:
RO21BRMA0330033872400000

Vă vom informa privitor la suma adunată și progresul proiectului
FÂNTÂNI PENTRU AFRICA.

Rodica Baci,
Biserica "Emanuel", Târgu-Mureș

Cuvânt înainte

Toate lucrurile au fost făcute pentru ca oamenii să se bucure de ele.

La început când oamenii locuiau pământul, neavând un acoperiș deasupra capului decât cerul, oamenii erau sănătoși, mâncau sănătos și viața lor era longevivă, fără a cunoaște mulțimea durerilor de azi. De ce? Am să vă dezvălui taine ale trăirii poporului meu de romi nomazi care trăiau în corturi. Romii între primii călători ai Terrei pentru că ei mergeau cu șatra și poposeau neavând un loc stabil: tot pământul le aparținea.

Întotdeauna își instalau corturile în mijlocul naturii, la marginea satului sub poalele pădurii și lângă o apă curgătoare. Ce este mai minunat pentru trup decât aer curat, soare și apă.

Se trezeau la prima lumină a zorilor. Doamne ce trai minunat aveau. Și eu am călătorit cu șatra până când am împlinit vreo șase ani. Că după aceea sa dus plimbatul cu șatra. Am locuit la casă zidită și totul sa schimbat. Călătoriile au rămas așa în sufletul meu și Doamne cât îmi este de dor de acele vremuri.

Bunica mea Lulika, era cea mai vestită bucătăreasă din lumea romilor pentru că ea gătea cele mai bune și delicioase mâncăruri. Multe femei dădeau țircolae când ea se apuca de gătit ca să o ajute și săi fure cumva rețetele. Când ele o întrebau ce pune în mâncare de ies așa gustoase, ea râdea și în glumă le spunea că pune tutun. Bineînțeles că nu pune niciodată așa ceva.

Bunica avea secretul ei așa că mie mi la spus și acum știu cum se pregătește o mâncare.

Când ești supărată, apăsată de poveri și de griji, nu ai voie să gătești. „De ce o întrebam eu?” Pentru că toată amăreala sufletului tău se va îngămădi în aceea mâncare și omul în loc să prindă puteri și vlagă de la o mâncare se îmbolnăvește așa încet cu încetul...

Ca să faci o mâncare gustoasă și bună să fie benefică pentru cei care o vor mânca trebuie să uiți de supărare, de griji etc.

Condiția nr 1 e să uiți de tine și să fii bucuroasă. Este exact ca și când te duci la biserică și în timpul slujbei în loc să fii ascultătoare și să te bucuri tu ești împovărată de ale tale și e normal că nu vei găsi nicio liniște a sufletului tău.

Cuvântul lui Dumnezeu trebuie ascultat și recepționat în inima ta căci aceasta este mâncarea sufletului tău așa cum mâncarea gătită este mâncarea trupului tău.

Oamenii trebuie să se îngrijească și de suflet și de trup.

Luminița Mihai Cioabă

Saramura mașesti le Moganosti

Saramură de pește a la Mocanu

Ce mai saramură de pește pregătea unchiul Mocanu! Pentru că romii noștri trăiau în corturi, care erau așezate întotdeauna la poalele pădurii lângă o apă curgătoare, acesta era locul. Bineînțeles că din aceste locuri, ei își procurau și cele necesare traiului, deoarece Dumnezeu a lăsat să crească planele și peștii cu care să ne hrănim.

După încetarea lucrului, așa mai pe înserate, după o zi grea de muncă la făcutul căldărilor și cazanelor de aramă, oamenii mergeau la râu să se spele și cu ocazia aceasta, mâinile lor dibace, căutau sub pietre sau la ascunzișul răchitelor unde se ascundeau peștii mari și dintr-o dată îl și prindeau și aruncau pe mal, unde era imediat adunați de femeile ce stăteau pe mal și îl puneau în poloveak.

Poloveakul era o căldare din aluminiu, cu toartă unde se ținea apa de băut. Apa se mai ținea și în cofă. Aceasta era ocupația tinerelor femei să aducă apă de la fântână dis de dimineață, până ce se trezesc socrii. Era tare greu, că uneori fântâna era departe. Ca să fie păstrată apa rece, se puneă înăuntrul cofei sau poloveakului frunze de urzică proaspete și se acoperea cu un șervet curat. Apa se servea cu un kapko, un fel de pahar din aluminiu care avea o coadă lungă.

Dar, să revenim la saramura de pește.

După ce se curăță pestele de solzi și de mațe, capetele se aruncă de la peștii mici, se spală bine și se sarează puțin. Se pune o tablă de aluminiu pe un jar de cărbuni aprinși și se pune apoi peștele ca să se frigă și întorcem pe o parte și alta ca să nu se ardă. După ce peștele sa fript, îl punem într-un lighean de aluminiu sau alamă și punem un șervet peste el.

Pe tabla unde sa fript peștele, punem câțiva ardei uscați și iuți pe care îi coacem.

După ce sau copt, îi lăsăm puțin să se răcească și îi rupem cu mâna peste peștele pus în lighean.

Acum pregătim mujdeiul din usturoi, punem peste el apă, oțet, piper, ulei, amestecăm bine și turnăm peste peștele fript. Tocăm o legătură de frunze de pătrunjel și punem presărăm peste el, amestecând bine.

Se servește cu mămăliguță caldă.

Xan Devlles! Poftă bună!

Cartea de rețete din bucătăria romilor, se poate comanda telefonic la:

Luminița Cioabă, tel- 0748 055 836

BISERICI ȘI ORGANIZAȚII

Descoperă moduri în care putem lucra împreună, folosind *Cartea Cărților* pentru evanghelizarea și ucenicizarea copiilor din comunitatea ta!

ORGANIZAȚI EVENIMENTE EVANGHELISTICE!

Evenimentele *Cartea Cărților* au scopul de a prezenta copiilor din localitatea dvs. **Evanghelia într-un mod inedit**, prin proiectarea unui episod *Cartea Cărților* și activități interactive cu copiii. Pe lângă **vizionarea desenelor**, recomandăm organizarea de **jocuri, concursuri** și prezentarea unui **scurt mesaj evanghelistic** având la final o **rugăciune de predare** pentru cei prezenți. Atracția evenimentului va fi **robotul Memo**, cu care copiii își pot face poze la început și la final.

Evenimentele pot fi **organizate în orice tip de săli**: biserici, săli de cultură, de sport, cinematografe, stadioane - cu condiția de a avea un sistem de sunet și un ecran destul de mare pentru numărul așteptat de participanți. **Evenimentul e al dvs.**, noi punem la dispoziție **costumul Memo, sugestii și logistica** pentru eveniment.

Detalii și exemple: www.alfaomega.tv/carteacartilor/evenimente

ACADEMIA CARTEA CĂRȚILOR - ȘCOLI DUMINICALE

Academia CC e un program de **40 lecții biblice elementare pentru clasele 1-6**, interactive și plăcute vizual, **clar structurate și ușor de folosit**, dezvoltate modular după cele 13 episoade ale sezonului 1 *Cartea Cărților*. Având 13 module cu câte 3 lecții fiecare, programa poate fi **adaptată** de biserici pentru contextele lor specifice: școala duminicală, VBS, programe în timpul săptămânii sau evenimente speciale.

Academia cuprinde **lecții** pentru grupuri mici și mari, dar și **materiale pe care copiii să le ia acasă** pentru a aprofunda povestirea învățată la biserică.

Academia CC cuprinde **13 manuale** (fie tipărite, fie în format PDF pe stick USB) și **13 seturi de clipuri video asociate** (12 clipuri video pe modul) disponibile pe un stick USB. Puteți achiziționa Academia în forma **tipărită+USB (350 lei)**, sau doar **USB (200 lei)**. E necesară și cumpărarea episoadelor sezonului 1, disponibile pe DVD.

Detalii și mostre: www.alfaomega.tv/carteacartilor/academia

CONTACT:
info@carteacartilor.tv
Tel.: 0256.284.913

Canalul Alfa Omega TV

Lansat în iunie 2006, Alfa Omega TV este primul canal TV creștin din România, și promovează valorile moral-creștine prin mijloacele media moderne.

Canalul poate fi văzut de milioane de români și este disponibil gratuit 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână pe TV, internet și pe mobil. Alfa Omega TV emite pe satelit și acoperă Europa, Nordul Africii și Orientul Mijlociu.

Canalul Alfa Omega TV este alternativa creștină și educațională în oferta de canale de televiziune din România și Republica Moldova. Într-o societate care încurajează lipsa valorilor, Alfa Omega TV continuă să promoveze principiile creștine.

Ceea ce ne face diferiți de alte canale creștine este tematica pe care o abordăm. De-a lungul timpului, prin emisiunile emise și prin campaniile specifice organizate, canalul Alfa Omega TV a promovat valori esențiale care trebuie să stea la baza unei societăți creștine: familia, viața, creaționismul științific, pro-Israel.

Alfa Omega TV poate fi recepționat în majoritatea localităților din țară, ultimele studii plasându-l în topul 25 al celor mai vizionate televiziuni românești, cu recomandarea must-carry din partea CNA.

Canalul Alfa Omega TV este o sursă de hrană spirituală și o resursă bogată pentru cei care vor să cunoască, să înțeleagă și să trăiască în viața lor Cuvântul lui Dumnezeu. Prin programele difuzate, numeroși români L-au cunoscut pe Dumnezeu și au decis să își trăiască după principiile creștine.

Unde pot vedea canalul Alfa Omega TV?

DIGI În pachetul RCS-RDS-DIGI de TV digitală, în toată țara (28 lei/lună)

UPC În pachetele de cablu digital Play Familia (35 lei/lună) și Play Maxim (45 lei/lună)

AKTA În pachetul de cablu Digital Start (39 lei/lună)

TELEXOM În cablu digital în pachet M (42 lei/lună) și L (58 lei/lună), în pachetul IPTV, Online TV

NEXTGEN În pachetele Analogic (27 lei/lună) și Digital (32 lei/lună), în oferta de bază

ORANGE În pachetele Home TV de cablu digital Explore (8 EUR/lună) și Global (10 EUR/lună)

INES În pachetul IPTV (50 EUR/lună)

ALTE REȚELE În 450+ rețele de TV cablu locale și regionale din toată țara.

SATELIT Recepție în Europa, cu parabolă. MPEG-4, Eutelsat 16°E, Frecv: 12717 MHz Polarizare: Oriz.; SR: 7500 ks/s; FEC: 3/4

INTERNET www.alfaomega.tv/live

APP MOBILĂ În App Store și Google Play

www.alfaomega.tv/receptie

Încă un pas în răspândirea Evangheliei!

Începând cu data de 24 august 2018, Credo TV a fost introdus în pachetul digital al rețelelor de cablu

DIGI
RCS & RDS

Mulțumim Domnului și tuturor celor care au postit și s-au rugat pentru intrarea canalului Credo TV în grila RCS-RDS. Asistăm azi cum Evanghelia pătrunde în casele tuturor românilor din țară și din străinătate. Fie ca noi, creștinii, să profităm de aceste vremuri și să facem tot ce atâră de noi, ca Dumnezeu să se îndure de țara noastră și să aducă izbăvirea.

Dacă întâmpinați dificultăți în găsirea postului Credo TV în grila RCS-RDS, intrați în MENU și accesați opțiunea de REÎNCĂRCARE.

Pentru noi, femeile

cu Rodica Baci

Duminică de la 21:30 la Credo TV

O emisiune care își propune să contribuie la educația și bunăstarea sufletească și spirituală a femeilor, indiferent de vârstă, prin abordarea unei palete largi de subiecte.

Începând cu data de 5 iunie 2018, recepția postului Credo TV s-a modificat după cum urmează:

▶ Satelit: THOR 6	▶ FEC: 5/6
▶ Poziția orbitală: 1° W	▶ V-PID: 1840 Kbit/s
▶ Frecvența: 11.747 MHz	▶ A-PID: 128 Kbit/s
▶ Polarizare: orizontală	▶ Norma: FTA
▶ Rata simb: 28.000 KSym	

Poziția antenei rămâne aceeași. Se modifică din receiver frecvența, polarizarea și FEC.

Contact: www.credo.tv | 0264 436 150 | 0728 192 123 | contact@credo.tv

MARȚI
de la 20:00 la Credo TV

Cortul Întâlnirii este o emisiune care aduce pe micile ecrane programele din bisericile evanghelice din România, prezentând Cuvântul lui Dumnezeu, pentru întărirea credinței și cunoașterea mai profundă a Sfintei Scripturi.

SUFLET DE *FEMEIE*

Suntem deschise oricărei femei, care dorește să ne împartăsească din experiențele ei cu Dumnezeu, gânduri, poezii sau povestioare care să ne aducă mai aproape de El și mai aproape una de cealaltă.

Dacă dorești să faci parte dintre autoarele articolelor revistei "Suflet de femeie", trimite-ne scrierile tale pe adresa

contact@sufletdefemeie.ro
www.sufletdefemeie.ro